72STE JAARGANG No. 9343 — VRIJDAG 17 JUNI 19..

Amigoe di Curaçao

·DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Deel Argentijnse luchtmacht naar Uruguay uitgeweken

Opstand van de marine niet door het leger gesteund

Montevideo. — De radio van Montevideo heeft bekendgemaakt, dat 38 Argentijnse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen, met voltallige bemanning en volledige uitrusting, naar Uruguay zijn uitgeweken. De bemanningen zijn door het Uruguese leger in verzekerde bewaring gesteld. Tot de binnengekomen toestellen behoren ook transportvliegtuigen, die gewonden van de Argentijnse opstand hebben meegebracht, aldus de omroep. De Argentijnse toestellen werden bij het binnenkomen begeleid door vliegtuigen van de Uruguese luchtmacht. Het aantal Argentijnse vluchtelingen zou de 200 reeds overschreden hebben. De uitgeweken vliegers vertelden, dat het slechte weer als gevolg van de mist, hen verhinderde bommen te laten vallen op de beoogde doelwitten. Ook verhinderde het slechte weer de desembarcatie van mariniers aan een strand, dat door de Argentijnse revolutionnaire luchtmacht was schoongeveegd.

Branden in kerken en aartsbisschoppelijk paleis

De radio van Montevideo meldde later, dat kerken in Buenos Aires in vlammen staan. Een minuut later berichtte de omroep, dat „het aartsbisschoppelijk paleis nabij de kathedraal van Buenos Aires, de kerk van de H. Franciscus en het aan de kerk van de H. Goedertierenheid behorend perceel, gelegen in een omtrek van 300 meter van het regeringsgebouw, in brand staan". Dit bericht werd door de omroep enkele malen herhaald. De pro-Katholieke radio-omroep „Jornal do Brasil" in Rio de Janeiro meldde dat het regeringsgebouw te Buenos Aires in de late namiddag van gisteren voor de tweede maal werd gebombardeerd. De voorgevel van de ambassade van de Verenigde Staten, welke vermoedelijk in de onmiddellijke omgeving van het regeringsgebouw staat, is ernstig beschadigd.

Een gevlucht officier verklaarde dat de opstand was mislukt doordat het leger zich niet aan de gemaakte afspraken had gehouden.

In de officiële bekendmaking van de regering, waarin de opstand van de Marine luchtvaart bekend werd gemaakt, werd gezegd dat bij een luchtgevecht een vliegtuig van de opstandelingen is neergeschoten en drie tot een landing werden gedwongen.

In clandestiene radio-uitzendingen verklaarden de opstandelingen, dat de stad Rosario in hun handen is geraakt. **Men vreest dat er in Buenos Aires veel slachtoffers zijn gevallen. In de binnenstad werd Donderdagmiddag een betoging voor Peron gehouden door het Peronistisch vakverbond op het ogenblik dat de vliegtuigen van de opstandelingen voor de tweede maal het stadscentrum aanvielen.**

De Peronistische vakbeweging heeft een algemene staking van 24 uur afgekondigd ter ere van de nagedachtenis van hen die het leven Donderdag hebben verloren.

De haven van Buenos Aires is gesloten.

Het Amerikaanse State Department heeft geen contact meer met de Amerikaanse ambassade in Buenos Aires.

In geheel Argentinië is de staat van beleg afgekondigd.

Uit mededelingen van ooggetuigen is gebleken dat de wacht voor de regeringsgebouwen Donderdagochtend een aanval van circa 300 man had afgeslagen. Na deze aanval verschenen er tanks in de binnenstad. Later op de dag patrouilleerden er gewapende burgers door de straten van Buenos Aires.

Reuter meldt uit Rio de Janeiro, dat de K.L.M. de vlucht, die haar lijntoestel uit Santiago de Chili via Buenos Aires zou maken, vanavond afgelast heeft. Het toestel zal voorlopig in Chili blijven, aldus hebben functionarissen van het K.L.M.-kantoor te Rio meegedeeld.

Mgr Tato en Novoa, de beide Argentijnse prelaten, die door de regering **van Perón uit hun kerkelijke functies** zijn ontzet en verbannen, zijn hedenochtend vroeg (Italiaanse tijd) per vliegtuig te Rome aangekomen.

Uit Lissabon wordt gemeld, dat mgr. Tato, toen hij op weg was naar Rome, aldaar een korte verklaring heeft afgelegd, waarin hij zeide, dat het uitgesloten geacht moet worden dat een Argentijnse katholiek zich schuldig zou hebben gemaakt aan het verbranden van de Argentijnse vlag. Op last van de Argentijnse bisschoppen is de Argentijnse vlag naast het altaar in alle R.K. Kerken in Argentinië geplaatst. Het „vlaggen-incident" was naar zijn mening geen logische reden voor de anti-katholieke actie die in Buenos Aires en andere Argentijnse steden is uitgebarsten. Een werkelijke reden voor de anti-katholieke actie kon mgr Tato niet opgeven. President Perón had zich altijd een goed katholiek getoond voor dat de campagne begon.

Mgr Tato weigerde enig commentaar op de excommunicatie van de Argentijnse regering. Hij wist hier weinig of niets van af. Wat hij er van wist was hem te Lissabon door journalisten medegedeeld.

*Op de luchthaven van Lissabon werden de beide verbannen Argentijnse prelaten begroet door de Pauselijke nuntius, mgr. Fernando Cento. Tal van hoge Portugese geestelijken waren eveneens naar de luchthaven gekomen om hen te begroeten. **De ontvangst was zeer hartelijk en het ontbrak de beide Argentijnse geestelijken aan niets tijdens het korte oponthoud op de luchthaven van de Portugese hoofdstad.***

Surinaamse delegatie naar Nederland

Paramaribo. — De Surinaamse delegatie van het Coordinatie College Nederland-Suriname vertrekt Zondag naar Nederland voór de jaarlijkse besprekingen.

De delegatie bestaat uit:

R. Ferrier, directeur Econ. Zaken, voorzitter; leden H. Weisfelt, directeur v. Financiën; Ir R. Lincklaen Arrien, directeur landbouw.

Deskundigen: H. Theunissen, directeur planbureau; W. Th. Smit, hoofd Handelspolitiek en Econ. Voorlichting van E.Z.; Mr. H. de Vries, gecommitteerde v. Suriname in Nederland, en H. Specken, gewezen directeur van Financiën thans in Nederland

Tijdens de 24 uurs rit te Le Mans vloog de Mercedes van Levegh uit de bocht en exploseerde boven de hoofden van de toeschouwers. De gevolgen waren catastrephaal, een vak met toeschouwers werd volkomen weggevaagd, terwijl daar 85 doden en 150 gewonden te betreuren waren (fotò links). Foto rechts het nablussen van de verongelukte mercedes.

Argentinië's geschiedenis doortrokken van revoluties

Londen. — Argentinië heeft veel revoluties meegemaakt, sinds het in 1861 uit een bloedvergieten als een verenigde staat te voorschijn kwam. De jongste grote opstand geschiedde in September 1951, toen generaal Benjamin Menendez, die zich uit het openbare leven had teruggetrokken, zich aan het hoofd stelde van een tegen Perón gerichte rebellie. Menendez zou zich in een proclamatie indertijd gericht hebben tot het leger, de vloot en de luchtmacht om „in naam van het volk van Argentinië" op te staan en het bewind van Perón omver te werpen, hetwelk op dat tijdstip vijf jaren oud was, en „normale toestanden te herstellen".

Als tegenzet kondigde Perón toen in het gehele land de staat van beleg af en maakte gebruik van de staatsomroep om de arbeiders op te roepen zich buiten het regeringsgebouw te verzamelen. Daar deelde hij een grote menigte mede, dat op zijn leven een aanslag was gepleegd zonder succes en dat de opstand mislukt was. Tijdens deze opstand vlogen gevechtsvliegtuigen over Buenos Aires en wierpen pamfletten van de rebellen neer. Doch de opstandelingen werden spoedig onschadelijk gemaakt.

Perón zelf kwam aan het bewind na twee staatsgrepen, die hij op touw zette en zijn beide voorgangers als president, don Ramón Castillo in 1943 en generaal Pedro Ramirez het jaar daarna, tot heengaan dwong.

Geen rijbewijs

Oranjestad. — Op de Adriaan Laclebouleward vond Dinsdag een aanrijding plaats tussen twee personenauto's respectievelijk bestuurd door D. C. en E. F. De schade bedraagt f. 550.—. D.C. was niet in het bezit van een rijbewijs.

Auto-scooter opent Donderdag zijn poorten

Willemstad. — Binnenkort kan men op ons eiland zonder rijbewijs autorijden. En wel op het Rif in de autoscooter-baan van de Italiaanse gebroeders Grudena. Deze twee broers komen uit Colombia van een rondtrip door Zuid-Amerika en hopen het rijlustige volk van Curaçao zes weken lang te kunnen vermaken. Op Curaçao hebben we dit amusement heel lang niet gehad, maar diegenen, die het zich kunnen herinneren, weten er meer van te vertellen. De baan waarop de auto's rijden is geheel van ijzer en wordt aan de bovenkant van electrische spandraden voorzien. Aan elk wagentje zit een ijzeren stang, die aan de bovenkant van de baan in contact wordt gebracht, waardoor het vehikel, indien men op een pedaaltje drukt, gaat rijden. De duur van de trip is drie minuten. Donderdag as. om 18 uur gaat het feest beginnen.

Ook Suriname en Antillen bij luchtvaartbesprekingen

's Gravenhage. — De "Nieuwe Rotterdamse Courant" vernam, dat op 27 Juni te Washington besprekingen aanvangen tussen Nederlandse en Amerikaanse autoriteiten op luchtvaartgebied. Van de Nederlandse delegatie zullen ook vertegenwoordigers van Suriname en de Nederlandse Antillen deel uitmaken.

Met een mes bewerkt

Willemstad. — H L.Ph. verscheen aan de wacht en deed aangifte van mishandeling contra A. M. Des avonds hadden de heren ruzie met elkaar gehad en had M met een mes zijn tegenstander een kleine snee van 15 cm. over de rechterzijde toegebracht. De wonde bleek gelukkig niet diep te zijn. E.H.B.O. werd verleend en een onderzoek wordt ingesteld.

Op St. Maarten wist men de uitslag van de verkiezing niet te berekenen

St Maarten. — Op St Maarten heeft zich het werkwaardig en betreurenswaardig feit voorgedaan, dat het stembureau de uitslag van de verkiezing niet wist te berekenen, in elk geval van een geheel verkeerd principe uit berekende en niet gebaseerd op het kiesreglement.

Nadat de stemmen door het stembureau op de dag van de stemming in tegenwoordigheid van de Gezaghebber waren geteld, was **het resultaat:**

lijst I partij-Hazel:	180	geldige st.
lijst II partij-Wathey:	365	„ „
Totaal:	545	„ ..

De juiste kiesdeler werd gevonden, nl 545 gedeeld door 5 (dit laatste getal betreft het aantal te verkiezen zetels): 109. Het stembureau, geassisteerd door de Gezaghebber, kondigde in het openbaar ten gehore van een grote menigte aan, dat aan lijst I 2 zetels en aan lijst II 3 zetels toekwamen. De berekening was echter onjuist:

Nadat aan lijst I 1 zetel was toegekend, bleef deze lijst nog 71 stemmen overhouden (180 — 1 x 109 = 71) en lijst II bleef 38 stemmen overhouden (365 — 3 x 109 = 38). Het getal 71 was hoger dan het getal 38, *dus* werd aan lijst I de restzetel toegekend!

Het stembureau, geassisteerd door de Gezaghebber, heeft blijkbaar niet geweten, dat voor de berekening en toekenning van restzetels *andere* wettelijke voorschriften bestonden; in elk geval werd het kiesreglement verkeerd toegepast.

Het heeft tot de namiddag van de volgende dag geduurd, toen een "ambtenaartje" van het gezaghebberskantoor tot de ontdekking kwam, dat de door het stembureau gevolgde berekening omtrent de toekenning van restzetels naar zijn mening verkeerd was. Het schijnt, dat desondanks — want een "ambtenaartje" gelooft men zo maar niet — de Gezaghebber toch niet zeker wist welke methode van berekening wel de juiste was. De betrokken benadeelde partij stelde zich daarop ijlings in verbinding met verwante partijgenoten op Curaçao; bevestigd werd, **dat de benadeelde partij inderdaad 4** zetels toekwamen, en wel op basis van de volgende berekening:

Het gemiddelde van de lijsten, *ná* de eerste toekenning van de zetels op grond van de kiesdeler, was nl. voor:

lijst I partij-Hazel: 180: (1 + 1) = 90

lijst II partij-Wathey: 365: (3 + 1) = 91 1/4

Het verschil is maar heel weinig, maar toch kwam de restzetel toe aan lijst II en niet aan lijst I, gelijk de Gezaghebber aanvankelijk op de avond van de verkiezing in het openbaar aankondigde.

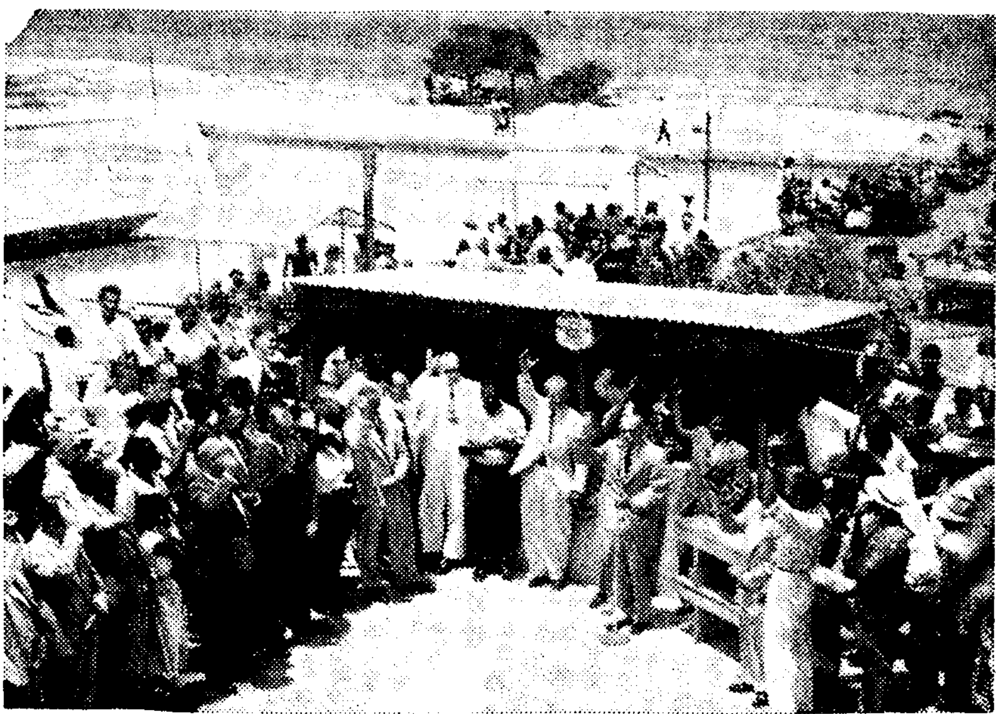
Het is wel treurig, dat de officiële instanties op St. Maarten, stembureau èn Gezaghebber, niet wisten (of verkeerd wisten) hoe het kiesreglement toe te passen. Ook de betrokken candidaten en hun politieke partijen wisten dat evenmin. Is dit alles niet een schrijnend teken temeer, dat het met de bestaande Eilandenregeling voor de Bovenwindse Eilanden meer dan ooit een paskwil is?!

Bliksem-huwelijk van secretaresse van Gouverneur Klaasesz

Amsterdam. — Omtrent het huwelijk van de secretaresse van Gouv. Klaasesz verneemt het ANP nog het volgende: Gouverneur Klaasesz van Suriname en Max Woiski, de directeur van de bar „La Cubana" in de Leidsestraat te Amsterdam, waren de getuigen bij het huwelijk van de secretaresse van de gouverneur, mej. Davis Miranda, met Rudi Groman, die zijn opleiding krijgt bij de Hollandsche Bank-Unie voor haar kantoor in Suriname.

De bruid, die een vrouw blijkt te zijn, die snelle besluiten weet te nemen, besloot te huwen vóór de terugkeer van mr Klaasesz naar Paramaribo en liet de gouverneur op korte termijn weten, dat zij ging trouwen en voorlopig in Nederland zou blijven.

Op zo korte termijn, dat de moeder van de bruidegom hals over kop uit Paramaribo naar Nederland moest vertrekken om op tijd voor het huwelijk in Nederland te zijn. De bruid, die fraai in het wit was gekleed, kreeg van mr P. J. Mijksenaar, de chef van de afdeling pers en propaganda der gemeente, namens de gemeente Amsterdam een shawl ten geschenke.

De viering van de verjaardag van Koningin Elisabeth op Jan Thiel werd gistermorgen officieel ingeluid met enkele speeches, waarbij een driewerf hoera uitgebracht werd op de Engelse en de Nederlandse Koningin, alsmede op de directie van de CPIM. Hier zien wij de Engelse Consul, de heer Hirschberg een cheer uitbrengen op Koningin Elisabeth. Links naast hem in het wit de heer W. van Wordragen, die de directie van de CPIM vertegenwoordigde.

Consuls van Italie en Costa Rica

's Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit is Noclino Satta erkend en toegelaten op de voet van vreemdeling als honorair consul van Italië te Willemstad.

Stanley L. Maduro Robles is op voet van vreemdeling erkend en toegelaten als honorair consul-generaal van Costa Rica voor Curaçao, Aruba, Bonaire, Sint Maarten en Saba.

Kolonel Jimenez wordt bevorderd

Caracas — Blijkens een bericht in de "Caracas Journal" heeft kolonel Oscar Mazzei Carta, minister van defensie en president van de Opperste Raad van de Gewapende Macht het Congres van Venezuela aanbevolen kolonel Marcos Perez Jimenez te bevorderen tot de rang van Brigade-Generaal.

Olie-geschil Saoedi-Arabie

Geneve. — Te Genève is een aanvang gemaakt met de arbitrageprocedure in het geschil tussen de regering van Saoedi-Arabië en de Arabian American Oil Company over de vraag, of de in 1933 aan Aramco verleende concessie strijdig is met de overeenkomst in 1954 door de regering van Saoedi-Arabië met de reder Onassis gesloten, welke inhield de oprichting van een Saoedi - Arabische tankscheepvaartmaatschappij. Bepaald werd, dat beide partijen binnen 90 dagen de eerste memories bij het hof van arbitrage moeten indienen.

Recht tot 't hart

— Een goed geweten is meer waard dan een goede naam. Het eerste krijgt u van uzelf, de tweede van uw buurman.

Engelse Suffisanters vieren Koninginnedag op Jan Thiel

Critische woorden van consul Hirschberg aan het adres van zijn landgenoten

Jan Thiel. — Reeds vroeg was het gistermorgen druk op de weg naar Jan Thiel. De inzittenden der auto's verkeerden in opgewekte stemming, ondanks het fikse regenbuitje waarmede de dag was begonnen. Immers, het was een feestdag. De Engelse gemeenschap van de CPIM vierde de verjaardag van H.M. Koningin Elisabeth. Deze viering ging gepaard met een grandiose picnic die de directie van de CPIM aan de Engelse werknemers had aangeboden. Deze jaarlijks terugkerende picnic staat bij alle onderdanen van het Britse Rijk, werkzaam bij de „olie" bekend als een feest van gezelligheid. Dus was het te voorzien, dat enkele honderden auto's zich die morgen naar Jan Thiel zouden spoeden.

Omstreeks elf uur was het al een drukte van belang op de baai van het Landgoed Perret Gentil, welke door de familie met gelijkluidende naam welwillend was afgestaan voor dit feest. De politie van de CPIM regelde het verkeer en bracht alle wagens op de beschikbare parkeerplaatsen.

Tegen half twaalf werd de muziek van Doy's band „Lirico Antilliano" even gestopt en traden de heer W. van Wordragen en de Engelse Consul, de heer Hirschberg naar voren. Geïntroduceerd door een lid van de Engelse dorpscommissie sprak de heer van Wordragen namens de directie van de CPIM de Britse werknemers toe. Hierbij zeide de heer van Wordragen te weten dat Koningin Elisabeth steeds in de gedachten leeft van de Engelsen op Curaçao. Spreker feliciteerde allen van harte met deze dag en bracht een „cheer" aan de jarige Koningin.

De heer Hirschberg, de volgende spreker, bracht eerst dank aan de directie van de CPIM voor hetgeen deze heeft gedaan om de viering van het feest op Jan Thiel mogelijk te maken. Spreker zeide niet te lang de aandacht van zijn toehoorders te zullen vragen, maar wenste toch enkele dingen op te merken.

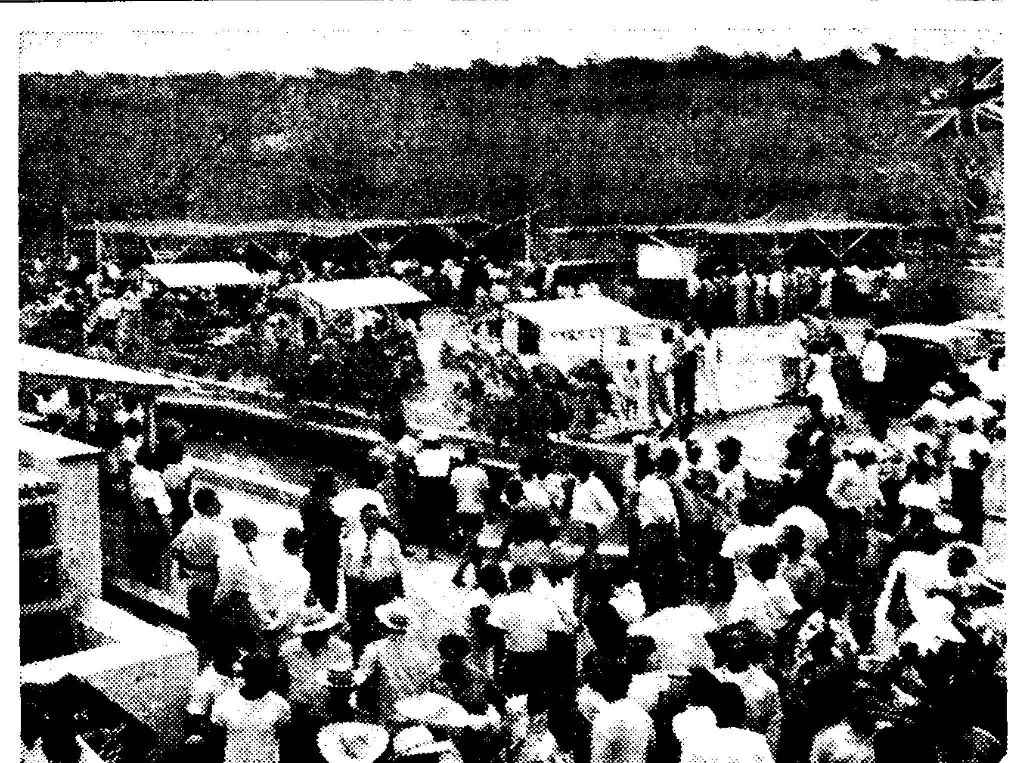
Het was de Consul namelijk gebleken, dat zo weinigen eigenlijk beseffen wat de Engelse gemeenschap op Curaçao vandaag wel herdenkt. Er zijn mensen zo zeide de heer Hirschberg die niet eens weten waarvoor deze picnic wordt georganiseerd. „And this is wrong", zeide spreker scherp. „Dit is meer dan een gewone picnic, het is de viering van de verjaardag van Our Beloved Queen Elisabeth II".

Met het verzoek aan zijn rijksgenoten om zich te gedragen zoals het hoort besloot de Engelse Consul zijn critische toespraak met een driewerf hoera voor de directie van de CPIM, en voor H.M. Koningin Juliana.

Een derde spreker kwam nu naar voren en wel Mr. Hunt van Welfare, uit Barbados. Deze sprak de beste wensen uit aan het adres van de Britse gemeenschap op Curaçao en uitte zijn gevoelens van eerbied voor Koningin Elisabeth, voor wie spreker een diepe bewondering koestert.

Wat zij gedurende haar korte regeringsperiode heeft gepresteerd dwingt bewondering af. En met een driewerf hoera voor zowel de Nederlandse als de Engelse Koningin besloot Mr Hunt zijn speech.

Waarna Doy's band de instrumenten weer opnam en het dansen voortgang kon vinden. Het was inmiddels druk geworden op de baai. Er stonden overal kraampjes opgesteld van de CPIM die aan een Hollandse markt deden denken en welke gretig werden bezocht. Er is gedanst, gezwommen en feest gevierd dat het een lust was. Zoals altijd is dit een onvergetelijke dag geworden voor de Engelse werknemers en hun familieleden, dank zij hun werkgevers. Toen het einde dan ook in zicht was, ging een tevreden Engelse gemeenschap weer naar huis.

Hier zien wij hoe gezellig het gisteren was, op Jan Thiel waar de Engelse werknemers van de CPIM de verjaring van hun Koningin vierden met een grandiose picnic. Op bovenstaande foto zien wij de markttentjes die overal waren opgesteld ten behoeve van de familieleden van de werknemers en waar zij zich tegen de zon konden beschermen.

Het ongeluk te Le Mans

Moeilijke situatie voor Verzekeringsmij'en

Parijs. — Het is te verwachten — zo zegt men in kringen van advocaten en procureurs te Parijs — dat tenzij er een acoord wordt bereikt, de processen over het catastrofale ongeluk bij de autorace te Le Mans zeker twee jaren in beslag zullen nemen en zo er een appel behandeling bij komt mogelijk nog veel langer.

De Franse verzekeringsmaatschappijen die door het ongeluk getroffen zijn bestuderen thans met grote zorg de ontstane situatie. Vermoedelijk zal van deze kant spoedig een verklaring komen.

Zo men zich zal herinneren werden ten gevolge van het ontploffen van een der race autos midden tussen het publiek 82 mensen gedood en bijna 100 gewond.

Het is niet uitgesloten dat de verzekeringsmaatschappijen eerst het resultaat van het officiële onderzoek afwachten alvorens een houding te bepalen.

Olympische Spelen 1960 worden te Rome gehouden

Parijs. — Het congres van internationale Olympische comité's te Parijs heeft Rome gekozen als plaats voor de Zomerspelen van 1960. De burgemeester van Rome, Salvatore Rebecchini, danste van vreugde, toen hij de uitslag van de stemming vernam, en riep uit: "Wij hebben gewonnen. Ons moeizaam werk is met succes bekroond". Uitgelaten Italianen verdrongen zich om hem heen om hem geluk te wensen. Behalve Rome hadden zich voor de organisatie der Zomerspelen candidaat gesteld: Lausanne, Brussel, Boedapest, Detroit, Mexicostad en Tokio.

Tokio. — De arbeiders van bierbrouwerijen in geheel Japan zijn voor onbepaalde tijd in staking gegaan. Zij eisen hogere lonen en herziening van de loonschalen.

Artistenpaar op Curaçao

Willemstad. — Hedenochtend hadden wij het genoegen kennis te maken met Jan Seifer, die op Curaçao tesamen met Miram Seybold in een aantrekkelijk programma van gedurfde acrobatiek zullen optreden. Het artistieke duo heeft zo juist een zeer succesvol tournee besloten, het bezocht o.a. talrijke Zuid Amerikaanse staten en laatstelijk Venezuela.

Op Curaçao en Aruba worden — voor hun definitief vertrek naar Boston waar zij weer voor het seizoen gecontracteerd zijn — enkele voorstellingen gegeven.

Het programma ziet er als volgt uit: Zondag a.s. 15.00 uur in CSC, Dinsdag 21 Juni in Roxy in de tweede avondvoorstelling van 21.00 uur; Woensdag 22 Juni eveneens in Roxy in de avondvoorstelling van 21.00 uur; Zaterdag 25 dezer wordt er om 21.00 uur in Asientotheater een voorstelling gegeven terwijl daarna opgetreden wordt in Chobolobo.

Een heitje voor een karweitje

Willemstad. — Van 25 Juni t/m 3 Juli a.s. is er in het kader van de inzamelingsactie voor de Wereldjamboree die in Canada wordt gehouden een week ingelast, waarin de padvinders onder de strijdleuze „Een heitje voor een karweitje" hun opofferingsgezindheid in daden omzetten en dit tegen de minimale betaling van slechts „diez placa"

Dat wil niet zeggen dat de geleverde arbeid, welke betreft allerhande huiselijke aangelegenheden, het schoonmaken van auto's, doen van boodschappen en wat al dies meer zij, ook beslist met 25 cent moet worden beloond. Men kan gerust véél meer geven. Beter nog, men wordt verzocht meer te geven dan het bekende heitje voor het door U op te dragen karweitje. De padvinders willen voor hun wereldjamboree graag een steentje bijdragen en zij doen dit met het internationale betaalmiddel, n.l. dat van de arbeid.

De padvinders rekenen op véél werk en op vele heitjes.

De heitjesweek wordt besloten met een grootse optocht, waaraan alle padvindercorporaties deelnemen. Op deze zinvolle sluiting hopen wij t.z.t. nog uitvoerig terug te komen.

Het Feest van het H. Hart

Heden viert de Katholieke Kerk het feest van het Allerheiligste Hart van Jezus. Het hart is het symbool der liefde, hoeveel meer dan het Goddelijk Hart van Jezus, dat de mensen oneindig lief heeft.

Op het feest van het H. Hart stelt de H. Kerk ons het doorstoken Hart van Jezus voor als een voorwerp van verering. Het Evangelie volgens Johannes verhaalt ons het volgende: „Toen kwamen de krijgsknechten en braken de benen van de eerste, en van de andere, die met Jezus gekruisigd waren; doch toen zij tot Hem kwamen en zagen, dat Hij alreeds gestorven was, braken zij hem de benen niet, maar een der krijgsknechten doorstak zijne zijde met ene speer, en terstond kwam er **bloed** en **water** uit."

Het bloed en het water, dat uit het H. Hart van Jezus neerstroomde toen zijn gestorven Hart op het kruis doorstoken werd, symboliseert het volgende: Het water zuivert de zielen, en het bloed is het leven der ziel van de zondaars, die hun toevlucht tot zijn Allerheiligste Hart nemen.

Liefde vraagt wederliefde, daarom moeten wij met grote liefde en vertrouwen het Allerheiligste Hart van Jezus naderen, en Jezus zal ons niet verstoten.

In de prefatie zingt de H. Kerk vandaag: „Waarlijk passend en billijk is het, redelijk en heilzaam, dat wij U vooral dank zeggen, Heilige Vader Almachtig, eeuwige God: die gewild heeft, dat een soldaat uw enig geboren Zoon, hangend aan het kruis, met een lans doorstak, opdat het geopend Hart, de schatkamer der goddelijke mildheid, op ons stromen van Barmhartigheid en genade zou uitstorten en dit Hart onophoudelijk van liefde voor ons brandend, een rustplaats zou zijn voor de vromen en een veilige toevlucht zou bieden voor de rouwmoedigen."

Jezus heeft door zijn lijden en kruisdood, de hemel voor ons verdiend. Maar aan de vereerders van zijn H. Hart heeft Hij nog het volgende beloofd: „Ik zal de woningen zegenen, waar de beeltenis van mijn Hart zal staan en vereerd wordt."

„In de overmaat van barmhartigheid van mijn Hart, beloof ik u, dat Ik mijn almachtige liefde verlenen zal aan allen, die negen maanden achtereenvolgens op de Eerste Vrijdag communiceren: de eindgenade der boetvaardigheid; zij zullen niet in mijn ongenade sterven, noch zonder de Sacramenten te ontvangen, en mijn Hart zal hun een veilige schuilplaats zijn in dat laatste ogenblik."

„O bloed en water, die voor ons uit het heilig Hart van Jezus, als uit de bron van Barmhartigheid gestroomd zijn, wij vertrouwen op U."

Jubileum bij D.O.W.

Willemstad. — Het is de maand van de jubilea bij de Dienst van Openbare Werken. Heden is weer een jubilaris, die er 25 jaar heeft opzitten in Gouvernementsdienst, gehuldigd.

Het is M.C. Wooter, geboren te Paramaribo, die bij de Directeur werd geroepen en door deze namens het personeel werd gefeliciteerd.

De directeur, de heer Ir. Kiëwit, heeft eveneens het genoegen mogen smaken om de heer Wooter die nu uitvoerder 1ste klasse is, namens het Bestuurscollege de gebruikelijke enveloppe te overhandigen. Ook de „Amigoe" biedt de heer Wooter de beste wensen aan.

Walroud voor het Hof

Willemstad. — De vechtersbaas van C.A., die in dit kamp een Zweedse zeeman heeft doodgestoken, is voor het Hof verschenen. Zoals wij reeds meldden is hij in hoger beroep gegaan nadat de rechter in Eerste Aanleg geoordeeld had dat de dader, P.J. Walroud schuldig is aan doodslag en vier jaar gevangenisstraf gaf.

Voor het Hof eiste het Openbare Ministerie bevestiging van het vonnis, maar met teniet verklaring van de kwalificatie: doodslag, aangezien het O.M. er van overtuigd is dat W. schuldig is aan zware mishandeling de dood tengevolge te hebben.

De strafmaat vond het O.M., met aftrek van preventief arrest, wel juist. De verdediger, Mr Alvarez Correa bepleitte vermindering van straf op grond van het feit, dat zijn cliënt uit zelfverdediging gehandeld had.

Postspaarbank begint spaar-actie

Willemstad. — Deze dagen zal in de pers een aantal slagzinnen worden opgenomen in het papiaments, welke ten doel hebben de spaarzin in het algemeen bij de bevolking te bevorderen. **Het is de Postspaarbank, die met deze spaaractie gaat beginnen.** Ten eerste beoogt men een grotere bekendheid van de Postspaarbank, maar vooral gaat het er om de bevolking aan te moedigen in het algemeen meer te sparen. Ook de radio-omroepen zullen slagzinnen bekendmaken. Deze actie, die binnenkort eveneens in de in het Hollands verschijnende bladen wordt gestart, is zeer toe te juichen en verdient alle steun.

Bij het bezoek van Koningin Juliana

Willemstad moet een stad van licht worden

Willemstad. — Wanneer er feest is, dan moet er muziek zijn, dan dienen de vlaggen te wapperen en dan moeten des avonds de straten feestelijk geïllumineerd worden. Vooral veel licht, dat verhoogt de sfeer en zo heeft de heer A. (Fetchi) Moron reeds lang contact opgenomen met de Lichttechnische afdeling van Philips Eindhoven om eens na te gaan welke mogelijkheden er zo al bestaan. Want nietwaar, binnenkort zal H.M. Koningin Juliana een officieel bezoek aan de West afleggen en het is nu de hoogste tijd, dat de twee Nederlandse rijksdelen in de West zich gereed maken voor een grandioze ontvangst.

Philips geeft gratis adviezen

Het toeval wilde, dat de heer Veenstra van de Philips Lichtafdeling in het Caraibisch gebied vertoefde, zodat de heer Moron het gemakkelijker kreeg om i.v.m. het aanstaand Koninklijk bezoek aan de West zich te verzekeren van deskundige voorlichting. De heer Veenstra heeft reeds contacten gelegd met het werkcomité van de Oranjevereniging om te zien in welke richting gewerkt moet worden om te komen tot een zo artistiek mogelijke illuminatie, voor zover er tenminste belangstelling zou bestaan.

De belangstelling bleek echter van een zo'n grote omvang te zijn, dat het bezoek van de heer Veenstra en de voorbereidende werkzaamheden die de heer Moron reeds heeft getroffen niet voor niets zijn geweest.

Want er zijn nog wat problemen op te lossen, want zo men zou komen tot een collectieve straatverlichting, dan dienen zaken en bedrijven, die individueel hun panden willen verlichten hun illuminatie aan te passen aan de straatverlichting, of de straatverlichting moet dan weer aangepast worden aan de projecten, die afzonderlijk in een feestverlichting worden gestoken opdat toch een rustig en artistiek geheel verkregen kan worden.

Het zou ons te ver voeren om in te gaan op de diverse problemen, die zich daarbij kunnen voordoen, wel is het zo, dat de handelskringen in de gelegenheid worden gesteld om gratis adviezen te verkrijgen omtrent de verlichting van hun pand.

De projecten zullen niet alleen stuk voor stuk moeten worden bekeken, doch ook in hun onderling verband, hetgeen van belang is wanneer deze zich in één straat of in één uitzichtsgebied bevinden.

Een coördinatie is nodig om een aesthetisch verantwoord geheel te verkrijgen, terwijl het voor de deelnemers zeker ook van belang is, dat een illuminatie van een bepaalde gevel niet het effect van een gevel daarnaast te niet doet.

Tenslotte zal moeten worden voorkomen, dat het verkeer hinder ondervindt van verblindende- of misleiding verwekkende lichtbronnen.

In al deze aangelegenheden willen wij van advies dienen opdat de projecten aesthetisch, lichttechnisch en economisch verantwoord kunnen worden.

Wat de technische mogelijkheden betreft, kunnen wij zeggen, dat vrij veel gebouwen zich lenen tot illuminatie met geëmailleerde illuminatielampen, welke in diverse kleuren verkrijgbaar zijn. Andere gebouwen kunnen met schijnwerpers worden belicht terwijl vele verrassende effecten zijn te bereiken met TL-buislampen in kleuren en met spotlights.

Dankbare objecten vormen illuminaties langs waterkanten, omdat interessante weerspiegelingen het effect zullen verhogen (gebouwen, bruggen, kaden e.d.).

De wereld van duizend en één nacht

Dank zij de belangeloze medewerking van kunstfotograaf F. Fischer die alle talrijke foto's leverde van de binnenstad van Willemstad en van de voornaamste gebouwen, die Willemstad kent, heeft men in Eindhoven reeds een goede voorstelling van wat Willemstad aan decoratieve verlichtingsobjecten biedt. En dat zijn er velen.

Binnenkort zal er een speciale voorlichtingsavond worden gehouden, waarbij de heer Veenstra kleurenslides zal vertonen van projecten, die door Philips-Eindhoven zijn verzorgd en die wel duidelijk aangeven hoe schoon de wereld wel kan zijn, indien men licht en schaduw met artistieke hand weet te mengen tot een wereld, welke veel gelijkenis vertoont met die, welke zo boeiend zijn beschreven uit de boeken van duizend en één nacht.

De taak van de Commissie inzake controle ziektekosten

Willemstad. — De samenstelling van de Commissie inzake contrôle ziektekosten is het voorwerp van ernstige overweging geweest. Het ging er daarbij niet om een representatie van het medische beroep te verkrijgen, doch een aantal personen te vinden, die vanwege hun positie en ervaring een nuttige bijdrage zouden kunnen leveren voor de adviezen, welke de taak der Commissie uitmaken.

Deze taak valt uiteen in twee afzonderlijke delen, die ondanks hun gescheidenheid toch een belangrijke mate van overeenstemming vertonen.

Het eerste deel van die taak betreft de kosten van de ziekteverzekering van werknemers.

Gelijk bekend hebben de werknemers ingeval van ziekte recht op een uitkering alsmede op vrije geneeskundige behandeling.

In beginsel wordt hun dit door de werkgevers verstrekt. **Alleen bepaalde grote werkgevers mogen voor hun eigen risico de Ziekteregeling 1936 zelf uitvoeren. Alle andere werkgevers moeten verzekerd zijn bij het Gouvernement, dat de bijdragen voor deze verzekering vaststelt en int.**

De uitbetaling van de uitkeringen en van de kosten van medische behandeling in de ruimste zin des woords, is door de overheid overgedragen aan een particuliere maatschappij, die dit dus voor rekening van het Gouvernement uitvoert.

Er is reeds een beperkte contrôle op laatstgenoemde uitgaven, doch de bedoeling is deze contrôle doelmatiger te maken. **Het gaat er dus om, dat een wijze wordt aangegeven om te controleren of een werknemer, die zich ziek meldt ook inderdaad ziek is en of hij niet langer onder de Ziekteregeling valt dan noodzakelijk is; voorts de wijze aan te geven, dat het Gouvernement niet meer voor medische behandeling, verpleging en geneesmiddelen** uitgeeft, dan redelijkerwijze noodzakelijk is.

Het is beslist niet de bedoeling dat de sociale zorg, die in de Ziekteregeling is vervat, als armenzorg wordt beschouwd, noch ook dat de kosten daarvan gedeeltelijk door de medici, de ziekenhuizen of de apothekers zullen worden gedragen. Van de andere kant kan het Gouvernement niet lijdelijk toezien, dat de kosten met sprongen omhoog gaan en ver uitgaan boven datgene, waarvoor de verzekerde werkgevers zelf aan hun verplichtingen zouden kunnen voldoen.

Derhalve luidt de taak van de commissie enerzijds: „De wijze aan te geven, waarop een doelmatiger medische contrôle bij de uitvoering van de Ziekteregeling 1936 kan worden verkregen, met name zodanige contrôle dat alleen noodzakelijke kosten voor uitkering, geneeskundige en specialistische behandeling, geneesmiddelen en hospitalisering zullen worden uitgegeven".

Zodra de Commissie met bepaalde concrete adviezen in dit opzicht gereed is, zullen die aan de regering worden **doorgezonden, zonder te wachten op het verdere werk, dat nog aan de orde moet komen. De regering verwacht, dat zij reeds over twee maanden de eerste nuttige resultaten van het werk der Commissie zal mogen ontvangen.**

Het tweede deel van de taak der Commissie is: „De wijze aan te geven waarop een doelmatiger medische contrôle kan worden verkregen bij ziekte van landspersoneel, met name zodanige contrôle, dat onnodig absenteisme wordt voorkomen en de kosten, welke geheel of gedeeltelijk voor het Land komen, tot het noodzakelijke zullen worden beperkt".

Dit betreft dus de kosten, welke enerzijds in de vorm van bezoldiging of loon en annexen, anderzijds als gehele of gedeeltelijke kosten van medische behandeling, geneesmiddelen en hospitalisering door het Gouvernement voor zijn eigen personeel moeten worden uitgegeven.

De commissie zal daarbij hebben rekening te houden met het feit, dat er verschillende categorieën van landspersoneel bestaan, waarop verschillende regelingen van toepassing zijn. Het gaat er thans **niet** om deze regelingen zelf te veranderen, alleen de wijze van uitvoering te verbeteren.

De taak van de Commissie is uitermate belangrijk, niet alleen omdat het bedrijfsleven en de overheid er veel belang bij hebben om slechts voor het nodige en nuttige te betalen, maar ook omdat slechts met betrekking tot het nodige en nuttige in de toekomst over wijzigingen of nieuwe maatregelen kan worden gedacht.

Examens

Willemstad. — Op 14 en 15 Juni werden voor het eerst candidaten der nieuwe vierjarige opleiding voor onderwijzer, verbonden aan de middelbare scholen op Curaçao, onderworpen aan het landsexamen voor onderwijzer.

Aan dit examen namen 21 leerlingen van de 6-C klassen der middelbare scholen deel, met als resultaat:

Afgewezen: 1 candidaat.

Geslaagd: 20 candidaten de dames C. A. Beaumont, C. E. Bergonje, R. Capriles, S. A. de Castro, F. Dirksz, H. E. Engelbrecht, D. M. ter Haar, C. A. Janga, G. P. Kanbier, J. E. Kleijn, M. M. Lourens, A. L. Salas, V. M. Schoon, A. J. Sprockel, Th. Swildens, en M.H. de Vries, en de heren R. S. Francisca, F. J. M. Frans, E. G. Jonis en C. C. Luisa.

Van deze candidaten slaagden in Maart 1955 13 dames voor de akte handwerken voor meisjes en in April 1955 16 dames en 4 heren voor de akte lichamelijke oefening, voor welke akten zij allen eveneens zijn opgeleid aan de middelbare scholen op Curaçao.

Aanrijding

Willemstad. — Op de weg naar Zuurzaak ter hoogte van Montaña had gisteren een aanrijding plaats tussen twee wielrijders. De ene, R.A.M. veranderde van richting op het moment dat de andere naderde. M. werd aan zijn rechterbeen verwond en zijn rijwiel licht beschadigd

Diefstal

Willemstad. — N.N.K. die zijn rijwiel nabij Cinelandia had achtergelaten trof bij zijn terugkomst zijn fiets zonder koplamp en zonder dynamo aan. Onbevoegden hebben zich er over ontfermd.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Mijnheer de redacteur

Eindelijk na zo veel jaren eilandelijke zelfstandigheid een aan duidelijkheid niets te wensen overlatende analyse van een man, die zijn woord niet onder stoelen of banken steekt. Bonaire kan de eilandelijke zelfstandigheid niet aan en dit woord van Gezaghebber de Jaseth siert hem niet alleen, maar moet ten voordeel strekken van het eiland Bonaire zelf en kan wellicht bedoeld zijn voor andere eilanden.

Waar de Bovenwindse eilanden niet eens bij machte zijn om de stembusresultaten te formuleren in een juiste zetelverhouding; waar bijv. een gedeputeerde het lezen en schrijven niet beheerst en toch over zaken wil beslissen, kan het zijn nut hebben de eilandelijke zelfstandigheid tot meer normale proporties terug te brengen.

Ik wacht nu op het zelfde woord van het eiland Curaçao en Aruba.

C.M.

AGENDA

WEST-END:
„Flame of Calcutta"; 19.00 en 21.00 uur

ROXY:
„There's no business like show Business" 1900 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„Sirver lode" en „Los Panchos" 19.00 & 21.00 uur.

CARIBE:
„De drift in het bloed"; 20.00 uur

REX:
„Valley of the head hunters"; 20.00 uur

ROYAL:
„Dios los cria"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER:
„Ma and Pa kettle"; 19.00 uur.

Wit Gele Kruis.

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Achtmaal. Nieuwindtstraat 23773.

Apotheken.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Americana, Bredestraat 159; tel. 23636; in Punda door Botica Popular; Columbusstraat 15 tel: 11269.

Ongeluksdag voor D.O.W.

Willemstad. — Gisteren was het een ongeluksdag voor D.O.W. Op de weg lopende achter Mahuma had een aanrijding plaats waarbij drie D.O.W. trucks betrokken waren. De ene truck bestuurd door B haalde de truck van P in op het moment dat van de tegenovergestelde richting een derde truck van de D.O.W. aan kwam rijden. De materiële schade van deze aanrijding bedraagt f 3500,—.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 10 P.V's op, en verleenden 13 maal assistentie.

Gistermiddag heeft de Mobiele Brigade de autobestuurder J.R.A.M. bij de kraag gegrepen. Deze heer was op de Churchillweg een bijgebouw van perceel 3 binnengereden en heeft daarna het hazenpad "proberen te kiezen".

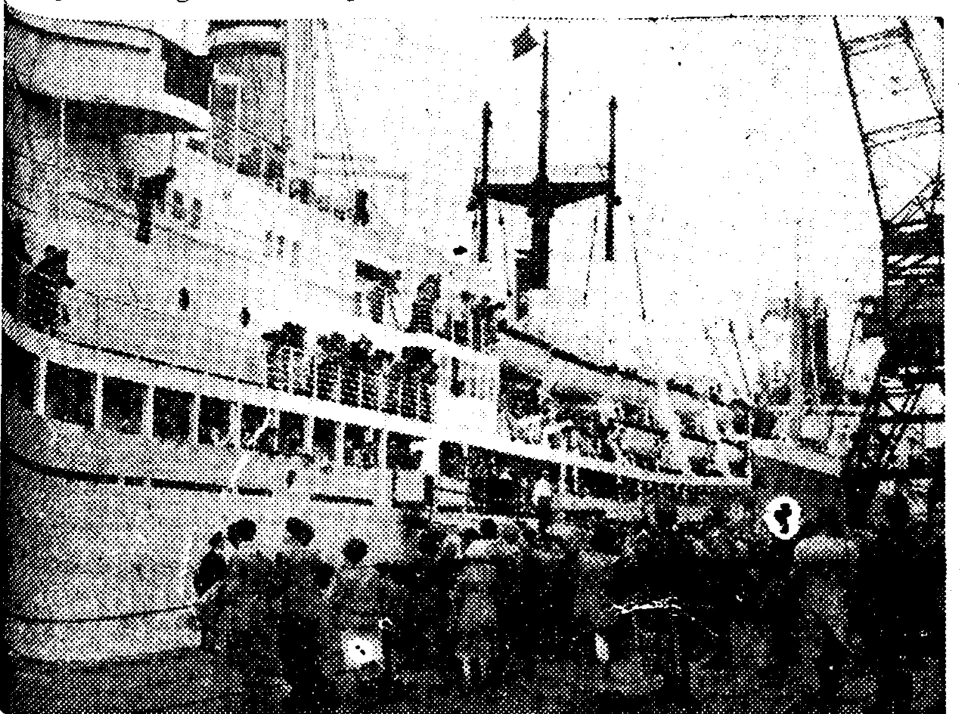
Lierse. — Een te Lierse gespeelde handbalwedstrijd België—Nederland eindigde in een zege voor België (14-13).

Het sprookje van Sigrid Koetse

Nederlandse toneelspelers staan voor een moeilijke keuze — De gevolgen van behoefte aan sociale zekerheid, vrijheidsdrang en Hollands perfectionisme — Werkgevers op zoek naar arbeidskrachten — Aanbiedingen aan scholieren nog vóór zij hun diploma hebben behaald — Zwarte lonen en.... bromfietsen als lokmiddel — Landarbeiders worden omgeschoold — Moet de emigratie (met overheidssteun) worden stopgezet? — Excellentie Suurhoff bevreesd voor de toekomst.

Jarig toneelspeelstertje het gesprek van Amsterdam

Sigrid Koetse, een negentienjarig meisje uit Aerdenhout bij Haarlem, is een benijdenswaardig mensenkind. Aan haar wieg moeten, net als bij de prinses uit het sprookje, vele en machtige feeën hebben gestaan, die er nu een plezier in hadden dit dochtertje van een Nederlandse vader en een Finse moeder met goede en gunstige gaven te overladen. „Ik schenk je schoonheid", zal een der feeën ongetwijfeld gezegd hebben. „En ik een goed verstand", moet een tweede daaraan toegevoegd hebben. „Doorzettingsvermogen zal je altijd kunnen gebruiken", aldus een derde fee. „Geluk bij al wat je onderneemt is vooral het begin van een carrière belangrijk", orakelde een vierde. Tot slot kwam er — zo stellen wij ons voor — aan het bedje, waarin de jeugdige Sigrid Koetse lag te sluimeren, een zonder machtige fee, voor wie de andere met enige respect plaats maakten. „Ik schenk je iets, waar je vooral anderen gelukkig door kunt maken, maar dat alleen door het leven zelf gerijpt kan worden", aldus deze laatste fee. „Ik schenk je talent. Woeker er mee!" Die wensen en voorspellingen der feeën zijn, zoals het hoort, prompt in vervulling gegaan. Dank zij een zeer voorlijke intelligentie doorliep Sigrid

Nog geregeld — gemiddeld ongeveer eens in de veertien dagen — vertrekken uit Nederland schepen met voor Australië, Nieuw-Zeeland of andere landen bestemde emigranten. De Nederlandse werkgevers, die met groot personeelstekort te kampen hebben, zien deze arbeidskrachten echter met lede ogen vertrekken. Landverhuizers schepen zich in op een emigrantenschip van de Nederlandse regering.

tot de lagere en de middelbare school. Dank zij haar doorzettingsvermogen slaagde zij er in reeds op haar zestiende jaar — onder de minimumleeftijd — toegelaten te worden tot de Toneelschool in Amsterdam, waar haar aanleg voor het toneelvak al spoedig de aandacht trok van de leerkrachten. En dezer dagen zag een knap meisje van negentien jaar, dat naar de naam Sigrid Koetse luistert, zich niet alleen het einddiploma van de oude en eerbiedwaardige Amsterdamse Toneelschool toegekend, maar bovendien, mèt het hoogst zelden verleende praedicaat „Met lof" de Top Naeffprijs voor grote begaafdheid als aankomend actrice.

Critici zwijgen nog

Het gevolg is, dat thans heel toneelminnend Amsterdam over de enige weken geleden nog volmaakt onbekende Sigrid Koetse spreekt. „Een tweede Mary Dresselhuys", zeggen sommigen. „Een jongere Elize Hoomans", beweren anderen. Alleen de officiële toneelcritici bewaren, zwaar bewust als zij zich zijn van hun verantwoordelijkheid, voorlopig het stilzwijgen over de jeugdige actrice, die alleen nog maar tijdens het zogenaamde openbare examen van de Toneelschool voor het voetlicht is getreden. Maar bij het begin van het herfstseizoen, als Sigrid Koetse bij één der grote gezelschappen, dat haar onmiddellijk na haar examen heeft geëngageerd, gaat spelen, zullen ook zij hun mening ten beste geven over deze nieuwe ster aan het Nederlandse toneelfirmament.

De publiciteit, die het Nederlands-Finse meisje op het ogenblik, afgezien van het zwijgen der officiële critici, geniet en de belangstelling, die men voor haar jeugdig persoontje aan de dag legt, zijn voor een belangrijk deel toe te schrijven aan de bijzondere onderscheidingen, die haar bij haar eindexamen ten deel zijn gevallen. De wereld rond het toneel is niet vrij van een zeker snobisme en zolang er schouwburgen en toneelgezelschappen bestaan is de plotselinge opkomst van een jonge, knappe en talentvolle actrice een geliefd onderwerp van gesprek en van wilde speculaties geweest bij het zich rond het toneelspelerswereldje verdringende publiek.

Maar de belangstelling, die de van de ene dag op de andere bekend geworden Sigrid Koetse thans geniet, en het feit, dat zij en haar mede-geslaagden onmiddellijk door de voornaamste Nederlandse gezelschappen zijn gecontracteerd, wijst toch ook op iets anders: de behoefte aan nieuw bloed, aan jonge, veelbelovende krachten, bij de officiële, door staat en gemeenten zwaar gesubsiëerde troepen. Van „toneelgezelschap" tot „semi-overheidsbedrijf".

De „ordening" van het toneel in de sinds de Bevrijding verlopen jaren heeft ongetwijfeld veel goeds gebracht. De spelers kregen er sociale zekerheid door, de bespeling van de schouwburgen in de voornaamste steden van Nederland werd gevarieërder en de gezelschappen kunnen het zich thans veroorloven klassieke stukken of stukken van onbekende auteurs in hun repertoire op te nemen, waarvan men vroeger, toen alleen gestadig volle zalen een gezelschap op de been hielden, het risico niet aandurfde.

Van „toneelgezelschap" tot „semi-overheidsbedrijf"

De „ordening" heeft echter ook haar schaduwzijden. Met hun grotere sociale zekerheid kregen de acteurs een status, die hen min of meer tot ambtenaren maakt. Hun vrijheidszin kwam in het gedrang. De meeste gezelschappen worden thans efficiënt geleid, het zijn kleine concerns, of nog liever: semi-overheidsbedrijven in zakformaat geworden, met het gevolg echter, dat de meest individualistisch ingestelde acteurs en actrices, en daaronder zeker niet de minst talentvolle, zich in deze straf geleide troepen, niet meer thuis voelen. Het is beslist geen toeval, dat de twee grote actrices, met wie men de jeugdige Sigrid Koetse

— terecht of ten onrechte — vergelijkt, Mary Dresselhuys en Elize Hoomans, beide geruimen tijd practisch „werkloos" zijn geweest, omdat zij zich in de grote erkende gezelschappen niet meer thuis voelden, en dat zij thans beiden in het niemandsland tussen erkend toneel en „vrij" (lees ongesubsidiëerd) toneel emplooi vinden: Mary Dresselhuys in een klein gezelschapje, dat Jan de Hartogs bekende „Het Hemelbed" opvoert, en Elize Hoomans als regisseuse van een provinciaal gezelschap, dat weliswaar subsidies ontvangt, maar toch een kommervol bestaan leidt.

Zij zijn niet de enigen. Louis Saalborn, eens één van Nederlands meest bekende regisseurs en toneelleiders, heeft zich geschikt in een bestaan als acteur in het officiële Haagse gezelschap, maar een aantal anderen, waaronder de grote actrice Magda Janssens en de zeer talentvolle spelers John Gobau en Guus Hermus, hebben de stoute schoenen aangetrokken en, met souvereine minachting voor sociale zekerheid en de toneelpolitiek van de overheid, een „vrij" gezelschap opgericht, „Het nieuwe Comedia", dat in de herfst gaat spelen.

Met vacantie

Geen wonder dus, dat men in de erkende grote gezelschappen, de toneel-concerns, blij is met nieuw bloed en vooral met een aankomend actrice als Sigrid Koetse, in wie mogelijk een ster van straks schuilt.

Sigrid Koetse zelf, het middelpunt van zoveel speculaties, geniet voorlopig van haar plotselinge roem. Zij heeft een lange vacantie voor zich, waarin zij waarschijnlijk naar Finland gaat, en houdt dan nog tijd genoeg over om zich voor te bereiden op haar eerste rollen in de Amsterdamse stadsschouwburg. Maar waarschijnlijk zal ook voor haar eens het ogenblik aanbreken, waarop zij — als zij het toneel trouw blijft — voor het probleem zal komen te staan, waar thans zoveel oudere talentvolle toneelspelers mee geconfronteerd worden: de vraag, hoe het toneelspelerschap als roeping gecombineerd kan worden met de zekerheid van het toneelspelerschap als (overheids-) ambt.

Ware Nederland een Denemarken of een Oostenrijk, waar één stad het centrum is van het hele cultuurleven, en waar zich in Kopenhagen en Wenen een aantal „vrije" gezelschappen groeperen rond één groot staatsgezelschap, waarvan het lidmaatschap tevens geldt als de bekroning van een toneelloopbaan, dan was de oplossing makkelijk gevonden. Maar Nederland heeft een hoofdstad, een residentie, die tevens het regeringscentrum is, en een bloeiende havenstad van internationale allure, met daarnaast nog een groot aantal provinciale centra van formaat.

De decentralisatie van het toneel, die hiervan het gevolg is, en een zekere neiging van de overheid om alles, waar zij zich mee bemoeit — en sinds de Bevrijding behoort daartoe ook de kunst —, tot in de perfectie te regelen, maken het niet makkelijk de juiste organisatievorm voor het Nederlandse toneel te vinden. Hoewel — en dat is een troost — waarlijk talent zich altijd baan zal weten te breken.

Overigens staat het geval van de eind-examinand van de Amsterdamse Toneelschool die, nog vóór zij de schmink van hun examen-spel van hun gezicht hadden gewassen, bestormd werden door de Nederlandse toneeldirecteuren, niet alleen. Dagelijks fladderen op de bureaux van hoofden van mulo-scholen en rectoren of rectrices van inrichtingen voor middelbaar onderwijs verzoeken van werkgevers om de jongelui, die dit jaar eind-examen doen, er toch vooral op te wijzen, dat zij, ongeacht hun cijferlijst, van harte welkom zijn bij de firma X, rijksbureau Y of fabriekskantoor Z.

Moeilijke keuze

Zoals de generatie, die een kwart eeuw geleden — tijdens de crisis der dertiger jaren — de scholen verliet dikwijls maandenlang moest zoeken om een, meestal nog uiterst bescheiden beloond, baantje te vinden, zo hebben de tegenwoordige jongelui het dikwijls moeilijk om een keus te doen uit de talloze mogelijkheden, die hun worden geboden. Wensen zij onmiddellijk een hoog loon? Firma A is bereid het te geven. Gaan hun gedachten meer uit naar een interessante werkkring, waaraan tevens een verdere beroepsopleiding is verbonden? Bureau B is er garant voor. Willen zij iets van de wereld zien? De concerns C, D en E zijn bereid geschikte candidaten na een korte voorbereidingsperiode tot naar de verste uithoeken der aarde uit te zenden. Gaat een eind-examinandus van H.B.S. of gymnasium liever studeren, maar ontbreken hem de middelen? Geen nood! Overheidslichamen en grote firma's zijn bereid de studiekosten gedurende zes, zeven jaar te betalen als de betrokkene zich verplicht daarna in hun dienst te komen.

Het zijn overigens niet alleen de van school komende jongelui, die van de hoogconjunctuur en van het momenteel in Nederland heersende gebrek aan arbeidskrachten profiteren. Menig handwerker verdient heel wat meer dan waar zijn collectieve arbeids-overeenkomst (C.A.O.) hem recht op geeft, doordat zijn werknemer zogenaamde „zwarte" lonen betaalt. Onlangs werd bekend, dat enkele fabrieken in de Gelderse Vallei hun arbeiders een...... bromfiets verstrekken, als deze zich bereid verklaren twee jaar in hun dienst te blijven. Op kantoren en in ateliers en fabrieken heeft men, ondanks de meest verleidelijke advertenties en goede relaties met de gewestelijke arbeidsbeurzen de grootste moeite opengevallen plaatsen weer te bezetten, tenzij men aan piepjonge krachten lonen gaat betalen, die economisch onverantwoord zijn.

Een voor het gehele Nederlandse bedrijfsleven uiterst belangrijk lichaam, de Rijks-girodienst van de P.T.T., moest dezer dagen besluiten de aanname van nieuwe privé-abonné's stop te zetten, daar de dienst in verband met een tekort aan personeel de werkzaamheden niet meer aan kan. En in de gezamenlijke Nederlandse scheepsbouwindustrie zal men zonder meer enige tienduizenden nieuwe arbeiders kunnen gebruiken, zonder dat de werven uitgebreid worden.

Elke 14 dagen een emigrant

Geen wonder, dat vele grote bedrijven dochter-ondernemingen oprichten in afgelegen agrarische gebieden, waar nog een zeker aanbod van losse arbeidskrachten en handarbeiders bestaat, en deze krachten gaan omscholen voor gespecialiseerd werk in de fabriek. Geen wonder ook, dat men van werkgeverszijde nogal eens critiek kan vernemen op de emigratiepolitiek van minister Suurhoff van het departement van sociale zaken. Minstens eens in de veertien dagen verlaat namelijk een emigrantenschip de haven van Rotterdam of Amsterdam om verscheidene honderden landgenoten naar een nieuw vaderland te brengen. Tegenwoordig gaan de meesten naar Australië, hoewel ook Nieuw-Zeeland, Zuid-Afrika, Canada en in beperkte mate enkele Zuid-Amerikaanse landen nog Nederlandse handarbeiders en of boeren opnemen.

„Zet stop die emigratie", zei dezer dagen ir. Hupkes, directeur van de scheepswerf en machinefabriek De Schelde in Vlissingen in een toespraak. Maar het departement denkt daar niet aan. Nederland raakt te „vol" zo redeneert men daar, de steden groeien en groeien en straks is er onvoldoende recreatieterrein voor al die millioenen en kan men op de autowegen en fietspaden, laat staan in het centrum der grote steden, niet meer voor- of achteruit. Bovendien kan op de huidige periode van hoogconjunctuur een terugslag volgen en als er dan ernstige werkloosheid ontstaat, treft de overheid de blaam. Natuurlijk heeft men een program van openbare werken gereed voor het geval het bedrijfsleven in de toekomst krachten zou gaan afstoten, maar zorgt men thans niet voor een geregelde afvloeiing van een deel der jaarlijkse bevolkingstoename door emigratie (waarbij de overheid de reis geheel of gedeeltelijk betaalt) dan zal het moeilijk zijn, zo meent men in Den Haag, heel Nederland aan het werk te houden.

Er is voor deze redenering van het departement van sociale zaken ook iets te zeggen. Wie regeert moet vooruitzien, zegt het Franse spreekwoord en excellentie Suurhoff, en met hem de regering, die zijn politiek steunt, ziet klaarblijkelijk vèr vooruit. Te ver, naar de mening van vele werkgevers. Het zou ons dan ook niet verwonderen, als na de opgewonden debatten over huurverhoging en belastingverlaging, ook deze materie nog eens uitvoerig in het parlement ter sprake kwam. Het bevolkingsvraagstuk behoort, mèt de verdediging van de Lage Landen tegen het water, tot de belangrijkste vraagstukken, waar vooruitziende politici, en feitelijk alle burgers, zich voor gesteld zien.

De bromfiets verovert in Nederland zienderogen terrein. Vele arbeiders, die ver van het bedrijf, waar zij werken, wonen, maken van deze handige vervoermiddelen gebruik. Enkele industrieën in Nederland stellen hun werknemers thans bromfietsen ter beschikking in ruil voor een arbeidscontract van enige jaren.

Sigrid Koetse uit Aerdenhout. Haar vader is een Nederlander, haar moeder een Finse.

7 kilo decoraties

De verzameling decoraties gedragen door prins Rainier III van Monaco weegt zeven kilogram.

Biertje

(Van onze correspondent)

Naast mij op het terrasje was gisteren een heer gezeten, die met kennelijk deskundige slokken een biertje tot zich nam. Telkens wierpen wij steelse blikken op elkaar en er heerste tussen ons het broeierige stilzwijgen van mensen, die wel een praatje willen maken, maar die niet goed weten hoe ze moeten beginnen. Hij hakte op een gegeven moment de knoop door en, knikkend naar zijn en mijn bier, zei hij:

„Slechtes Bier, was?"

Sommige Nederlanders antwoorden, wanneer zij in dergelijke omstandigheden komen te verkeren, steevast: „Eerst mijn fiets terug." Maar ik bezat tijdens de oorlog geen fiets. En ik zei dus, ietwat sec:

„Meinen Sie?"

Want ik zat mij wel af te vragen of die man nou helemaal uit Duitsland moest komen om mij mee te delen, dat wij over slecht bier beschikken. Het scheen, dat hij mijn gedachten had geraden; want nu liet hij tussen twee slokken los:

„Schlechtes Bier, aber gutes Land. Sehr gutes Land."

Dat mocht ik uiteraard niet ontkennen. Als-ie nou maar niet begint over de Nato, dacht ik. Maar dat deed hij niet. Hij brak slechts uit in een zeer gedetailleerd college over Het Bier, an und für sich. En ik moet zeggen: hij wist er ontzettend veel van; vooral van de voortreffelijkheden van het Duitse Bier.

„Ze hèbben hier Duits bier", zei ik om hem op te beuren.

Het volgende ogenblik commandeerde hij de ober en even later zaten wij ieder achter een glas Dortmunder. Stralend hief hij zijn bokaal en schalde luid en in alle argeloosheid:

„Gutes Bier, was? Sehr gutes Bier."

Antwerpen. — De athletiekwedstrijd België-Nederland te Antwerpen is door België gewonnen met 233 tegen 181 punten. Nederland won de nummers 110 meter horden, speerwerpen, [illegible], 400 meter horden, verspringen, 200 meter. Onbeslist eindigde het nummer hinkstapsprong.

Vorige week zijn in het Kanaal het Zweedse tankschip de „Johannishus" en het Panamese vrachtschip de Buccaneer" met elkaar in botsing gekomen, en in brand geraakt. De brand op het Panamese schip kon spoedig bedwongen worden maar de tanker geraakte in een oogwenk in een laaiende zee van vlammen. Boven zien wij het brandende tankschip de Johannishs.

Het vrachtschip de Buccaneer (zie foto hiernaast), kon op eigen kracht, nadat de brand aan boord was bedwongen, naar Rotterdam op stomen: het binnenvaren van de Buccaneer bij Hoek van Holland geheel geblakerd door de brand en met een gat in de boeg even boven de water spiegel.

Open brief aan Sukarno

HALIM ziet meer afbraak dan opbouw in Indonesia

De Indonesische premier, Ali Sastroamidjojo, is op de thuisreis van Peking naar Djakarta in Hongkong gearriveerd. Hij heeft een „vriendschaps"-bezoek van twee weken aan de leiders van communistisch China gebracht. Inmiddels heeft dr Halim, die vroeger in Djokjakarta premier is geweest van de toenmalige Republiek Indonesia en die thans aan het hoofd staat van het Centraal Burger Ziekenhuis in Djakarta, een open brief gericht tot president Sukarno. Dr. Halim uit zijn bezorgdheid over de huidige omstandigheden in Indonesië, die hij „zeer explosief" noemt en dringt er bij het staatshoofd op aan in een ontmoeting „van hart tot hart" met vooraanstaande Indonesische leiders een uitweg uit de moeilijkheden te zoeken.

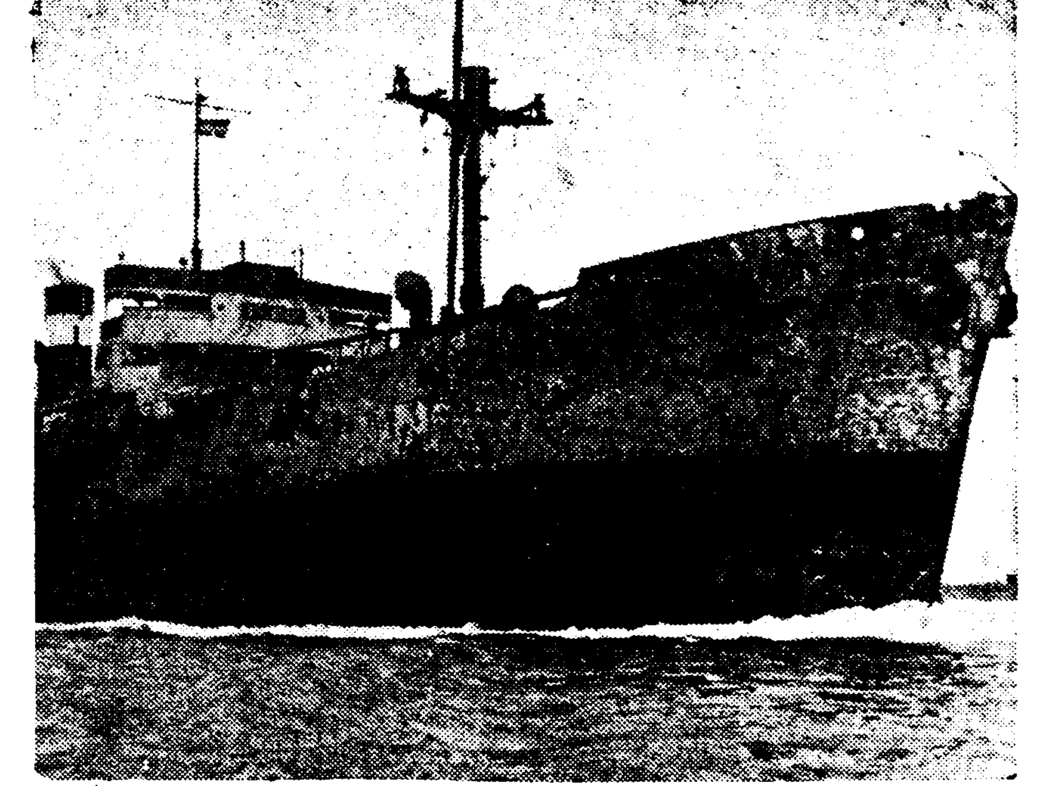
Mocht dit niet lukken, dan geeft hij Sukarno in overweging een presidentieel kabinet te vormen, waarin bekwame en eerlijke lieden, ongeacht hun partij-bindingen, tot aan de komende verkiezingen zitting kunnen hebben.

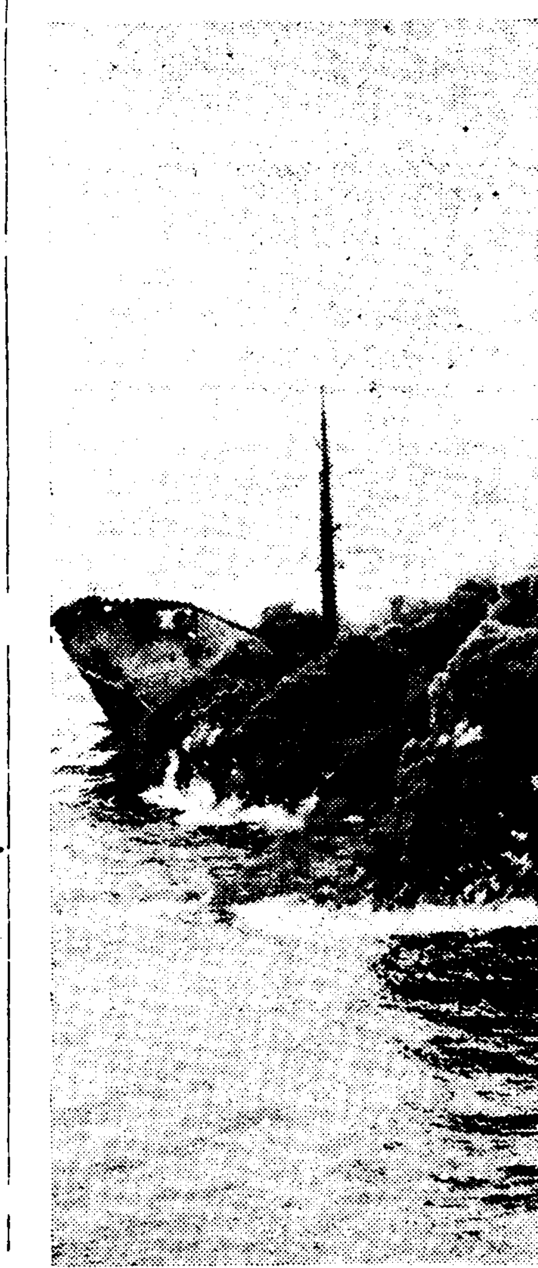
Dr Halim constateert, dat de Indonesische ambtenaren over het algemeen slechts twee of drie weken met hun maandsalaris kunnen rondkomen, hetgeen de corruptie in de hand werkt. Het bendewezen is ondanks alle beloften nog steeds niet uitgeroeid; het neemt hier en daar zelfs in omvang toe. De oud-premier spreekt ook over het gebrek aan tolerantie, dat de thans aan de macht zijnde kringen ten toon spreiden, en dat in vele gevallen leidt tot verguizing van de principes van de staat.

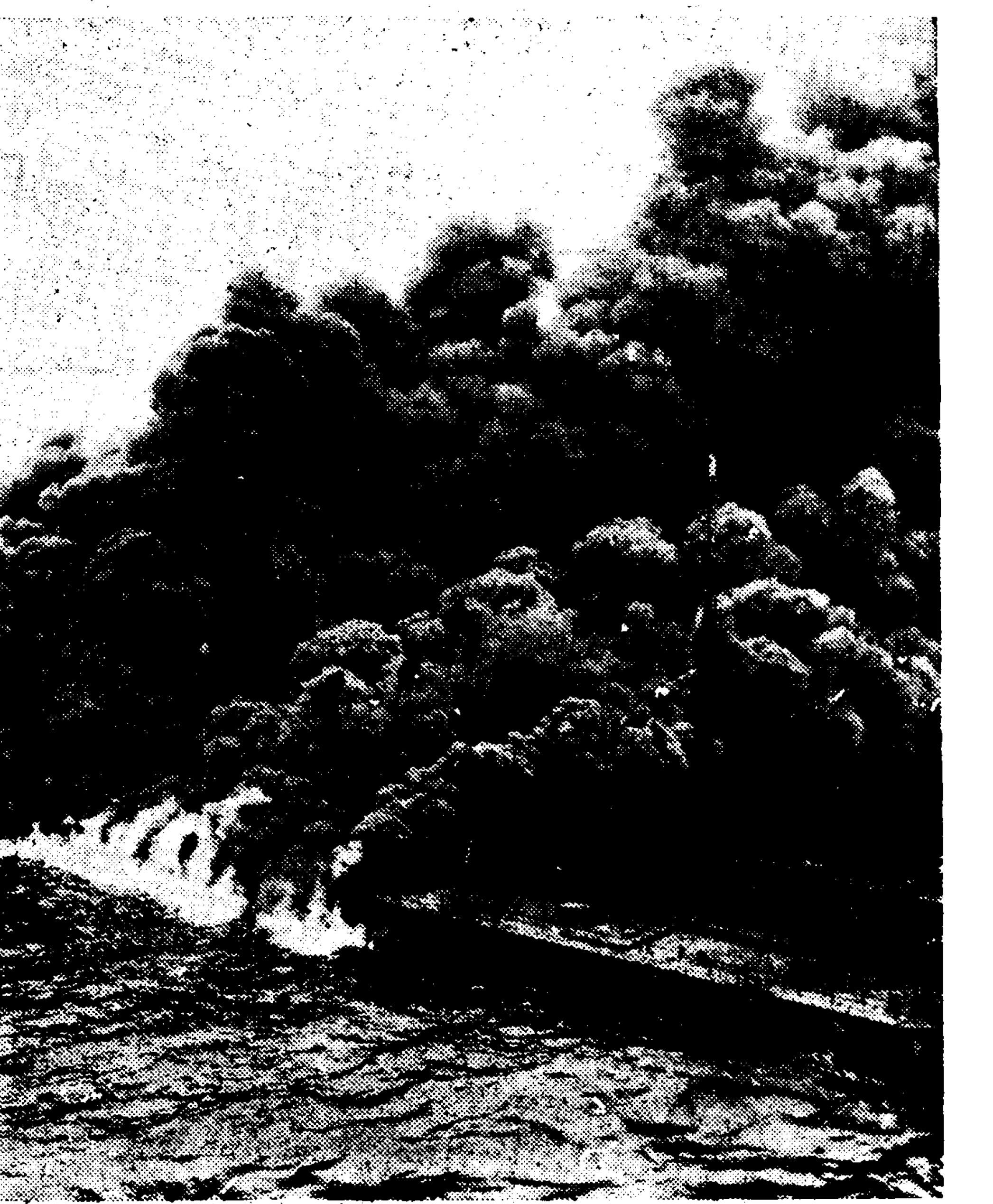
Dr Halim verklaart, dat naar zijn mening in het souvereine Indonesië de afbraak de opbouw verre overtreft.

„Velen", zo schrijft hij, „zoeken de oorzaken hiervan voornamelijk in de aanwezigheid van slechte invloeden van de Nederlanders, van de Westerse imperialisten. Ik voor mij ben van mening dat wij de fout voornamelijk in eigen kring moeten zoeken. Door afgunst, jalouzie en achterdocht hebben wij in de staatsleiding niet voldoende capabele en eerlijke personen durven plaatsen, mensen van wie verwacht kan worden, dat ze het staatsbelang boven dat van hun partij of eigen groep zullen plaatsen".

Washington. — De president van de Wereldbank heeft verklaard, dat de bank wellicht van de lage rentestand in Nederland gebruik zal maken door de verkoop van obligaties van de bank aan Nederlandse beleggers. Hij zei niet te verwachten, dat de bank vóór het najaar nieuwe middelen zal behoeven op te nemen.

DE GEHEIMZINNIGE AUTO door H. A. v. O.

Een Nederl. speurdersroman

72

„Ja", klonk het gedecideerd.

„En u weigert nu beslist?"

Mickey maakte een afwerend handgebaar. „Pertinent." zei hij.

Bijlman keek een ogenblik peinzend naar het raam van de conversatiekamer, waarvoor zich enige gezichten aftekenden, die nieuwsgierig naar buiten gluurden.

„U wilt mij toch zeker niet wijsmaken, dat u nog geen enkel vermoeden hebt, wie de dader kan zijn?" vroeg Mickey glimlachend.

„Ik heb zeker een vermoeden, maar u zult mij moeilijk kunnen vragen wie ik op het oog heb. Ook u staat nog op mijn verdachtenlijstje, mijnheer van Tienhoven!"

„Natuurlijk... natuurlijk. Vanwege het feit, dat ik geen alibi op kon geven of misschien niet op w i l d e geven, gedurende het tijdstip van de overval en moord in de Kalfjeslaan".

„Onder andere... Ook vanwege het feit, dat u gisterenavond na uw thuiskomst ruzie heeft gehad met mijnheer Belfort", merkte Bijlman zo langs zijn neus weg op.

Als hij verwacht had, dat Mickey zou schrikken, had hij zich vergist. Hij glimlachte zelfs vriendelijk, toen hij antwoordde: „U bent uitstekend ingelicht, inspecteur. Ja ja... die goochelaar Mefisto lijkt mij een héél handige jongen".

„Ik begrijp u niet", deed Bijlman verwonderd, maar onmiddellijk liet hij er op volgen: „Wat is eigenlijk de oorzaak van uw vijandige houding tegenover mijnheer Belfort en van diens kant tegenover u? Een paar avonden geleden loste hij zelfs een schot op u en... "

„Wel, als u dat dan weet, dan heeft u tevens mijn alibi!" riep Mickey bijna verheugd uit.

„Bijna... bijna, waarde heer! Maar om verder te gaan: gisterenavond uitte hij wederom de een of andere bedreiging tegenover u. Ik ben niet zo achterlijk, dat ik volkomen begrijp, dat mevrouw Belfort hier tussen zit, maar het juiste verband met de overval en moord is mij nog niet duidelijk".

Het was zuiver een slag in de ruimte, want Bijlman hoopte thans eens te horen, of de vijandige houding tussen Belfort en Tienhoven in enig verband stond met de zaak, die hij in onderzoek had. Mickey's antwoord klonk kalm en beslist.

„Ik geef u de absolute zekerheid, dat dit niets met de misdaad te maken heeft, inspecteur. Deze vijandige houding is uitsluitend van persoonlijke aard. Ik kan u niet dwingen mij te geloven, maar ik raad u toch aan uw kostbare tijd niet te verspillen om hiervan de clou te weten te komen, want de zaak, die u in onderzoek hebt, is veel belangrijker. Zelfs wat u en mijnheer Belfort van mij en mevrouw Belfort denken is niet juist!"

„Ik geloof zelfs, dat mevrouw Belfort u haat", zei Bijlman.

„Inderdaad. En begrijpelijk", voegde hij er raadselachtig aan toe.

Bijlman keek zijn collega even van terzijde aan. „Zullen we maar gaan?" vroeg hij en zijn stem klonk enigszins moedeloos.

„Ja... maar ik zou nog graag even van mijnheer Tienhoven willen vernemen, met wie hij tegen 9 uur gisterenavond getelefoneerd heeft", zei Drost.

„Met de dame, die ik gisterenavond zangles heb gegeven", kwam prompt het antwoord.

„Juist, dus dat kunnen wij onderzoeken?"

„Gaat u gerust uw gang". Hij streek even over z'n vierkante kin en vervolgde toen weifelend, terwijl een onaangenaam lachje over zijn gelaat trok: „Ik hoop echter, dat u dit onderzoek eh... zeer discreet zult behandelen".

Drost en Bijlman wisselden een blik van verstandhouding en... begrepen! Met een korte groet namen ze afscheid van de baszanger, die hun nog enige tijd grijnzend stond na te kijken.

„Ben je veel wijzer geworden?" vroeg Drost, toen ze tegenover het Stadion een kop koffie dronken.

„Geen snars", bekende Bijlman wrevelig. „Je weet, dat ik een zekere theorie had opgebouwd, omdat ik meende, dat iemand zich versproken had. Maar ... als de alibi's kloppen dan valt mijn hele theorie in duigen en dan ben ik nog net zo ver als aan het begin. Daarom Drost, je eerste werk is straks die alibi's grondig — heel grondig zelfs — te onderzoeken. Ik ontmoet je dan tegen zeven uur bij Dikker en Thijs, want ik heb geen zin om vanavond thuis te dineren. Wacht eens even.... Ik moet Bak nog opbellen. Ik zal 'm even te pakken zien te krijgen."

Hij begaf zich in de telefooncel en sloeg het nummer van pension „Belle Vue" aan waar hij met veranderde stem de goochelaar Mefisto vroeg te spreken.

„Wat moest je hem vragen?" vroeg Drost nieuwsgierig.

„Ik heb hem gezegd, dat hij vandaag weer op z'n post moet blijven, tenzij een zeker iemand het pension verlaat. In dit geval moet hij deze persoon schaduwen."

„En wie is dat?"

„Dezelfde van gisteren," grijnsde Bijlman.

„Ik snap niet, dat je die juffrouw Sylvia en jouw grote onbekende nog niet achter de tralies hebt gezet."

„Nee. Nogmaals: het risico is te groot! In dit geval weet ik niet, wie dan nog op vrije voeten rondloopt en dan ben ik werkelijk bevreesd voor het lot van Elly van Bennekom. Door hun arrestatie wordt de werkelijke dader gewaarschuwd en we lopen de kans hem nooit te pakken te krijgen. Ik hoop nog steeds, dat ik door Sylvia of door mijn grote onbekende met de hoofddader in contact kom. Tot nog toe zijn zij het middel om hem op 't spoor te komen. Vergeet toch niet, dat ik geen enkel bewijs tegen hem kan aanvoeren!"

„En ik dacht, dat je nu een beetje twijfelde aan de waarde van de grote onbekende?"

„Doe ik ook, maar daarom heb ik hem nog niet van het lijstje geschrapt. Ik heb zo'n idee, dat de kerel veel slimmer is dan wij vermoeden."

Drost dronk zijn koffie leeg. „Hoe vond je anders die Mickey Tienhoven uit z'n slof schieten?" vroeg hij.

„Die is ook slimmer dan wij denken," gaf Bijlman direct toe.

„Hij zegt, dat hij iets weet...... iets vermoedt. Zegt hij dat soms, om ons op een dwaalspoor te brengen?"

„Ik kan er geen touw aan vastknopen", moest Bijlman bekennen.

„En toch geloof ik dat hij de waarheid sprak, toen hij zei, dat de vijandige houding tussen hem en Belfort niets met de misdaden te maken heeft."

(Wordt vervolgd)

Weinig klokken lopen zó nauwkeurig als Londens Big Ben

Geluid is te horen tot op twintig kilometer

Radio verspreidt het echter over de hele wereld

De grote wijzer is vier meter lang!

(Van onze correspondent in Engeland)

Geen klok ter wereld zal wel zo bekend zijn als de Big Ben van Londen. We kennen haar niet alleen van talloze afbeeldingen — Londen kan men zich immers niet voorstellen zonder de befaamde klokketoren van het parlementsgebouw — ook zijn geluid hebben we vele malen gehoord, hetzij min of meer verdienstelijk geïmiteerd door pendules, hetzij via de radio. Tijdens de oorlog werd de Big Ben speciaal voor de bezette landen in Europa het symbool van de vrijheid, omdat de berichten van „de Engelse zender" werden voorafgegaan door de klanken van deze klok.

De Big Ben, waarvan het geluid tot op een afstand van twintig kilometer te horen is, dankt die naam aan Sir Benjamin Hall, door de volksmond Big Ben genoemd. Toen de toren gebouwd was en er in Juni 1858 de grote klok werd geïnstalleerd, kreeg deze laatste de bijnaam Big Ben. Mettertijd is men ook de toren, die bijna honderd meter hoog is, zo gaan noemen. De klok zelf is een der grootste ter wereld. Zij heeft een middellijn van twee meter vijfenzeventig en een gewicht van meer dan dertien ton. De klepel alleen weegt al over de tweehonderd kilo. Rond de Big Ben, die de hele uren slaat, hangen vier kleinere klokken, die de kwartieren aangeven.

Dit carillon en natuurlijk ook het uurwerk moeten voortdurend gecontroleerd worden. Driemaal per week beklimt 'n bekende Londense klokkenmaker de driehonderdvijfendertig treden van de toren en gaat naar het klokkenhuis. Hier bevindt zich het zware, maar haarfijn afgestelde mechanisme, dat het uurwerk regelt en er voor zorgt, dat de wijzers zowel als de luiklokken de juiste tijd aangeven.

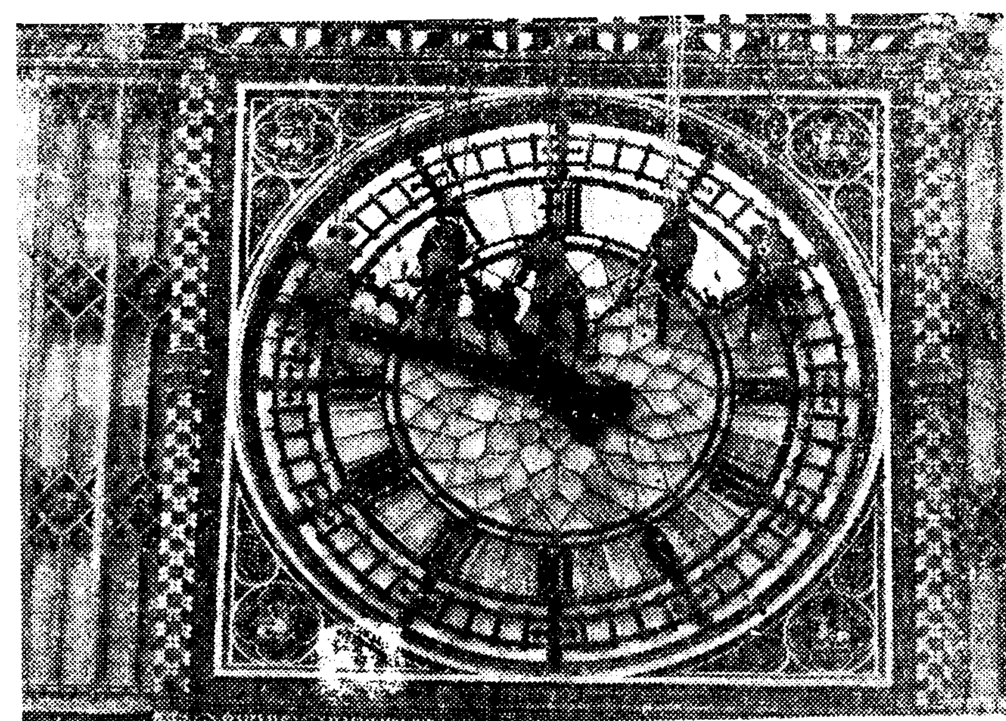
In de „machinekamer" hangt een telefoon, die rechtstreeks in verbinding staat met het observatorium van Greenwich, over welke plaats de nul-meridiaan loopt en waar de juiste tijd astronomisch wordt vastgesteld. In een hermetisch afgesloten ruimte, waarvan temperatuur en vochtigheid goed steeds nagegaan worden, staat de kristallen klok, die de Greenwich-tijd aangeeft. Naar de gegevens, die het observatorium hem telefonisch verstrekt, regelt de controleur het uurwerk van de Big Ben.

Wanneer de klok iets achter loopt — hetgeen ongeveer een halve seconde per week kan zijn — neemt de man een penny van het stapeltje munten af, dat op de rand van de slinger ligt. Loopt ze voor, dan legt hij er een penny bij. Dit is het enige wat de klokkenmaker te doen heeft om de klok gelijk te laten lopen. Verder zorgt hij voor het onderhoud van het mechanisme, dat het uurwerk opwindt. Vóór 1913 moest dit met de hand gebeuren. Twee man waren er ieder vier uur mee doende en dit karwei moest driemaal per week gebeuren. Nu is het heel wat eenvoudiger: de onderdelen worden gesmeerd en geolied en er wordt gecontroleerd of er geen slijtage is. De wijzers — die voor de uren is drie en een halve meter lang, die voor de minuten ruim vier, terwijl de wijzerplaten een middellijn hebben van ruim zes en een halve meter — blijven daardoor de juiste tijd aanwijzen.

Boven de klok is een microfoon opgesteld. Door middel hiervan kan de B.B.C. de klanken veertig maal per dag als tijdsein uitzenden. In verband hiermee gaat de klokkenmaker ook bij elk bezoek na, of het slagwerk in orde is en de klank van de klokken zuiver.

Het is eenzaam en wat monotoon, het werk van de klokkenmaker, maar belangrijk, want hij zorgt er voor, dat Londen en via de radio geheel Engeland bij de tijd blijft.

Hoe groot de wijzerplaat van de Big Ben wel is: de vijf werklieden, die bezig zijn met de geregelde schoonmaak, zijn hier slechts nietige wezens.

Een suggestieve opname van de Big Ben, Londens bekende klokketoren, in floodlight.

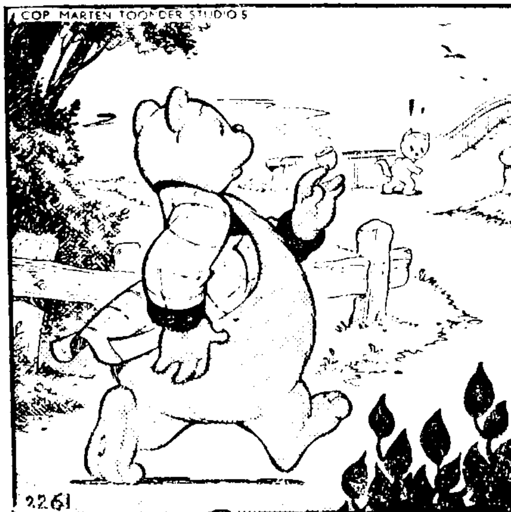
Vijf Britse en Amerikaanse journalisten naar Rusland

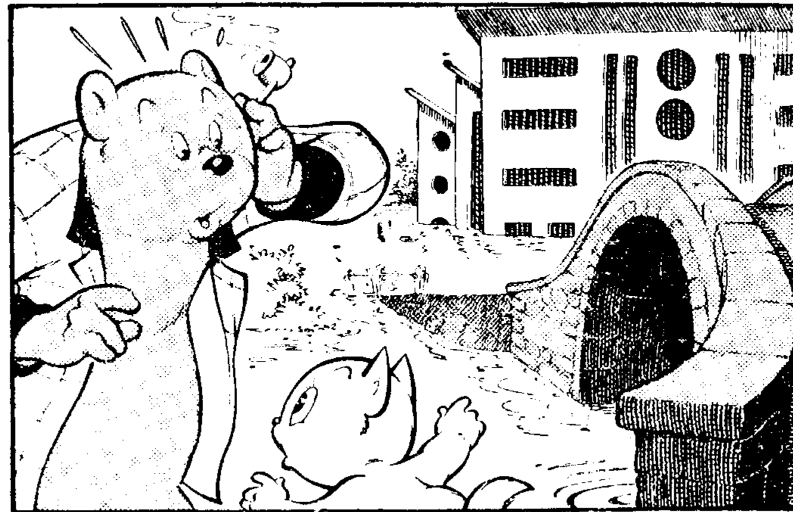
Belgrado. — Aan vijf Britse en Amerikaanse journalisten is via de Sovjet Russische ambassade te Belgrado medegedeeld dat hun een visum kan worden verstrekt voor een bezoek aan de Sovjet Unie. De vijf uitverkorenen zijn Rene Maccoll van „Daily Express"; Eric Bourne van „Christian Science Monitor" en „Daily Expresse"; Seymour Freiden van „New York Post"; Frank Kelly van „New York Herald Tribune" en Jack Begon van de „New York Broadcasting Corporation".

Minder dan twee Amerikaanse divisies in Japan

Tokio. — Wanneer deze maand een regiment Amerikaanse mariniers Japan zal verlaten, bedraagt het aantal Amerikaanse troepen, dat dan nog in Japan, is minder dan de sterkte van twee Amerikaanse divisies, aldus een mededeling van het Japanse minister van defensie. De minister, die deze mededeling deed op een persconferentie, voegde er aan toe dat de Amerikanen vertrekken naar gelang de Japanse strijdkrachten in omvang toenemen. Voor 1960 zullen alle Amerikaanse landstrijdkrachten Japan hebben verlaten.

TOM POES en de A-Prillers

2261 — Heer Bommel stapte fier over de weg die langs de rivier de Bommel voerde. De luidsprekertjes in de bomen schalden vrolijk liederen door het eens zo vreedzame landschap.

„We gaan nog niet naar huis!" schalde een overspannen stem. „Nog lange niet, nog lange niet".

„Wacht maar eens af!" gromde heer Ollie. „Jullie zullen volle toorn van een Bommel voelen. Met blote vuist en bliksemend oog zal ik jullie met schade en schande naar huis jagen! Julllie zullen raar te pas komen!"

Op dat moment kreeg hij Tom Poes in het oog, die bij de brug naar het eilandje stond te kijken en opgewonden naar het vacantiecentrum wees. Heer Ollie bleef verbluft staan. Hij kreeg plotseling in de gaten, dat het riviertje sterk gewassen was en dat het fraaie club-gebouw geheel in het water stond. „Wat betekent dat?" vroeg hij. „Wat is hier gebeurd, jonge vriend?"

„Ik heb de sluis dicht laten draaien", fluisterde Tom Poes. „Niet verder vertellen, hoor!"

„Maar wat is dat nu hinderlijk!" klaagde heer Bommel. „Ik moet die Aprillers spreken! Ik moet ze wegjagen! En nu kan ik niet bij hen komen"!

„Het hoeft niet meer", zei Tom Poes sussend. „Kijk maar!„

Op dat moment kwam er van achter het gebouw vandaan een plezierboot aanvaren. Het vaartuig had daar altijd gereed gelegen voor het maken van vacantie-uitstapjes in de omtrek en kwam nu goed van pas als reddingsboot voor de Prillerikkers.

De flauwe kereltjes hadden bij het rijzen van het water ijlings hun koffertjes gepakt om zich in te schepen. En nu waren ze in volle aftocht. Maar ze hadden hun vlotte stemming nog niet verloren. „En van je hela hola, houdt er de moed maar in", zongen ze.

Tour de France

Heeft Coppi nu „ja" of „neen" gezegd?

Rome. — Fausto Coppi zou volgens de geruchten, waarvan het agentschap Ansa melding maakt, teruggekomen zijn op zijn besluit niet aan de Tour de France deel te nemen. Dit zou dan ook de reden zijn waarom de samenstelling van de Italiaanse ploeg voor de Tour pas vanavond bekend zal worden gemaakt. Alfredo Binda, technisch commissaris en Farina, president van de Italiaanse wielerbond zullen vooraf besprekingen voeren met Coppi.

Momenteel liggen de zaken zo, dat Magni heeft verklaard alleen aan de Tour de France te willen deelnemen als Coppi óók gaat. Men verwacht nu dat Coppi „ja" zal zeggen.

Rabat. — Op verscheidene plaatsen in Marokko zijn aanslagen gepleegd, waardoor vier Marokkanen werden gedood en vier gewond. Bovendien werden 's nachts in Fez verscheidene branden gesticht.

De Minister President van India is op doorreis naar Moskou te Praag op het vliegveld ontvangen door Minister President Siroky van Tsjecho Slowakije. Siroky en Nehroe op het vliegveld te Praag.

Volksstam weet van geen vuur

Calcutta. — Een missie van de Indische anthropologische dienst is er voor het eerst in geslaagd in "vriendschappelijk contact" te treden met een volksstam, die nog niet bekend is met het gebruik van vuur of het maken van zelfs de meest primitieve stenen voorwerpen.

Deze volksstam, die uit ongeveer 200 personen bestaat, bewoont een klein eiland in de Golf van Bengalen, meer dan 1.100 kilometer van Calcutta. De stam heet "Onge". Men heeft tot dusverre nog niet kunnen vaststellen of deze mensen tot het donkere Oceanische of het zwarte Afrikaanse ras behoren.

Hollywood gaat Denen boycotten

N. York. — Een oud conflict tussen de acht grote Amerikaanse filmmaatschappijen enerzijds en de Deense bioscoopbond en de Deense regering anderzijds is weer in alle hevigheid opgelaaid. De M.P.E.A., een overkoepelende organisatie, waarin de Deense filmverhuurkantoren der acht grote Amerikaanse filmmaatschappijen vertegenwoordigd zijn, heeft namelijk besloten tot een volledige blokkade van de Deense filmmarkt, waardoor geen enkele nieuwe Amerikaanse film het land binnen zal komen, zolang er niet overeenstemming tussen de M.P.E.A. en de Deense autoriteiten is bereikt over een hogere betaling voor de Amerikaanse films. De boycot zal niet onmiddellijk zijn invloed doen gelden, daar de Deense bioscoopeigenaren nog voor de komende maanden contractueel films krijgen.

Tot dusverre heeft Denemarken wat de filmhuurprijzen betrof in een gunstige uitzonderingspositie verkeerd, daar in dit land slechts 30 procent van de totale recette aan de verhuurkantoren moest worden betaald. In andere landen is dat gewoonlijk 40 tot 60 procent.

Jeugdige kapitalisten

New York — Een jongetje van helemaal zeven jaar oud nam een kapitaal van 3910 dollars mee naar school en begon daar dit geld vriendelijk uit te delen aan de schoolvriendjes. Eén van de knaapjes, die zo beleefd was geweest om een honderddollarbiljet te aanvaarden, probeerde hiermee voor tien centen snoepgoed te kopen. Dat deed hem bij de politie belanden, die snel naar de school trok, waar de dollars zo vlot waren rondgestrooid. De politie slaagde erin enige honderden dollars, die al van eigenaar waren verwisseld terug te vinden, terwijl de rest van het geld op de zevenjarige rijkaard werd gevonden. Bij hem thuis trof men een wanhopige opa aan, die juist had ontdekt, dat zijn kapitaal, waarmee hij een zaak wou beginnen, was verdwenen.

De vijf opvarenden van de Sch. 204 „Delfyn", welk schip in de buurt van Aberdeen is gezonken, zijn veilig en wel op Schiphol aangekomen.

Uranium in de bodem van Portugal

De Portugese minister-president, Salazar, heeft een jaar geleden de „Junta de Energia Nuclear" (Raad voor Kernenergie) geïnstalleerd. In deze onder voorzitterschap van de oud-minister van openbare werken, ir. Ulrich, geplaatste raad hebben vertegenwoordigers zitting van de diverse militaire en civiele departementen, van de universiteiten en van de industrie; de raad beschikt over moderne onderzoekingslaboratoria, kan rekenen op de hulp van soortgelijke, reeds veel verder gevorderde lichamen in het buitenland, met name Engeland en Frankrijk en beschikt reeds over de diensten van een aantal in het buitenland gevormde jonge deskundigen. Bij de installatie verklaarde Salazar, dat Portugal voornamelijk het oog gericht hield op de vreedzame mogelijkheden van de aanwending der kernenergie en ook dat „de Voorzienigheid voor Portugal, zo schaars bedacht met de totdusver klassieke bronnen van energie, heel wel een compensatie kon hebben weggelegd in de vorm van wat uranium en andere splitsbare materialen". Toen Salazar deze verwachtingwekkende woorden sprak, hadden eerste, oppervlakkige verkenningen, zoals de ingewijden wisten, de aanwezigheid van splitsbare materialen in de bodem van het moederland in de Afrikaanse provincies Angola en Mozambique reeds aangetoond.

De eerste taak die de pas geïnstalleerde raad ter hand nam was dan ook de organisatie van het bodemonderzoek-in-de-diepte. Deze is thans gereedgekomen en heeft geresulteerd in een „Dienst voor Prospectie van de Raad voor Kernenergie", die dezer dagen met de tenuitvoerlegging van het prospectieprogram is begonnen. Doel ervan is zo nauwkeurig mogelijk overzicht te krijgen van de voorraden uranium en dgl., die Portugal in zijn bodem bergt.

Een overzicht, dat niet alleen nodig wordt geacht met het oog op Portugals toekomstige eigen behoeften, maar ook in verband met de mogelijkheid van leveranties aan het buitenland. Naar de regering verklaarde ontvangt zij namelijk reeds nu uit het buitenland dringende aanvragen. Bij het herschudden der kaarten, als hetdanig men internationaal-economisch de mogelijkheden van de atoomkracht moet zien, krijgt Portugal mogelijk dus een heel goede „hand".

Als arbeidsterrein voor de eerste jaren heeft de officiële prospectiedienst een gebied van 12.000 vierkante kilometer onmiddellijk ten Zuiden van de Douro, te beginnen met het granieten bergmassief van „las Beiras", derhalve in Portugal zelf. De voorafgegane bedrijvigheid van een zestigtal concessies voor eerste onderzoek hebben daar de meestbelovende aanwijzingen opgeleverd. De goeddeels reeds uitgestippelde gebieden in Angola en Mozambique komen daarna aan de beurt. Voor deze exploratie in de diepte heeft de prospectiedienst voornamelijk van Engeland de vereiste outillage ontvangen, van het Franse „commissariat à l'énergie atomique" neemt hij de in Frankrijk bestudeerde methodes over.

Bij de tenuitvoerlegging van het exploratieprogram moet Portugal jammer genoeg vooral echter met één factor van vertraging rekening houden, aldus verklaarde de voorzitter van de Kernraad: tekort aan eigen deskundige krachten, gevolg van de in de laatste jaren geconstateerde zeer gereduceerde belangstelling voor de hogere mijnbouwkundige en geologische studies. Hoewel, naar hij er aan toevoegde, in de kringen van de mijnbouwkundigen en van de geologen thans grote belangstelling en geestdrift aan de dag treedt voor de werkzaamheden van de Raad, zulks vanwege de perspectieven, die de nieuwe energiebron voor Portugal opent en waarvan men enkele jaren geleden nog niet eens kon dromen.

Zijnerzijds verklaarde de directeur-generaal van de prospectiedienst, ir. Rogerio Cavaca, dat Portugal zeer waarschijnlijk voldoende reserves splitsbaar materiaal in zijn bodem borg om in zijn dringende behoeften te voorzien, terwijl het lid van de Portugese Raad voor Kernenergie, prof. Santos Pereira, reeds verzekerd heeft, dat Portugal in 1965 de beschikking zal hebben over zijn eerste kern-electrische krachtcentrale.

Portugal zal tenslotte met Groot-Brittannië, Frankrijk, Canada, België, Australië en Zuid-Afrika deel uitmaken van het in oprichting zijnde „internationaal agentschap voor vreedzame aanwending van atoomenergie", dat nauw met de Amerikaanse kern-industrie zal samenwerken. Deze zeven landen gelden namelijk, na de Ver. Staten, als de belangrijkste atoomkracht-mogendheden van de vrije wereld, hetzij op grond van hun gevorderde kennis op het gebied der kernenergie, hetzij op grond van hun geschatte reserves aan uranium.

Padu Lampe gaf op 16-jarige leeftijd reeds blijk van grote artistieke gave

Oranjestad. — Naar aanleiding van de Art contest van de Alcoa Steamship Co., waarbij de heer John C. Lampe (Padu) tot een der prijswinnaars werd gekozen, vroegen en verkregen wij enige nadere inlichtingen omtrent de artistieke gaven van deze talentvolle Arubaan. La Verdad van 17 Januari schreef in haar kolommen een en ander over een schilderstuk van Padu, dat een plaats had gekregen in de Schwenkfelder Kunstcollectie, na aan de tentoonstelling van de Wereld Fair te New Fork in 1939 te hebben meegedaan. Padu Lampe was toen 16 jaar.

„La Verdad" schreef o.a. over het ingezonden schilderij het volgende. Een nieuwe aanwinst werd door de Schwenkfelder Collection of Art ontvangen van het eiland Aruba van (het voormalige) Nederlands West Indië. De talentvolle kunstenaar was John C. Lampe (Padu) van Oranjestad, Aruba. Hij werd gekozen om zijn land te vertegenwoordigen in de New York Wereld Tentoonstelling, waaraan door 79 landen werd deelgenomen met inzendingen, bijeengebracht door de International Business Machines Corporation in haar Museum van Kunsten en Wetenschappen in de Business Systems en Insurance Building.

De kunstcatalogus schreef over de bedoeling van het project het volgende: Sedert lange tijd werd de nauwe samenhang tussen zaken en kunst erkend en gewaardeerd en met het verlangen bij te dragen in de bevordering van zakenman tot de kunst en van kunstenaar tot zaken, vatte de heer Thomas J. Watson, voorzitter van de International Business Machines Corp., het plan op in de herfst van 1937 een collectie schilderijen bijeen te brengen uit de vele landen, waar zijn maatschappij vertegenwoordigd was, zulks in het belang van beide voorgenoemde groepen. Om dit plan te verwezenlijken werden de vertegenwoordigers uit 79 landen opgedragen zich in verbinding te stellen met de leidende figuren om de kunstenaars aan te zoeken schilderijen te vervaardigen naar het type van het betrokken land.

Een jury bestaande uit de voornaamste directeuren van musea en kunstcritici zou worden gekozen en geldprijzen zouden worden uitgeloofd aan de 10 schilders van elke afdeling, die als beste zouden worden uitgekozen. Bovendien zou iedere deelnemer, afgezien of hij een prijs had behaald of niet, een speciaal ontworpen medaille ten geschenke krijgen, waarop vermeld zou worden de afdeling van het ingezonden kunststuk.

Verder werd beschreven, dat een vriend van Padu, de heer Harry E. Gerhart Jr uit Philadelphia, hun wederzijdse vrienden, de heer en mevr. W. K. Dudley, die verbonden ... aan de Lago Oil & Transport Co. Ltd. de aandacht vestigde op het werk van Padu Lampe; Padu had een levendige belangstelling voor de plaatselijke kunstprojecten en besloot dan ook zelf een schilderij te vervaardigen voor de collectie van Schwenkfelder.

De kunstcatalogus van de grote tentoonstelling gaf de volgende beschrijving van Padu Lampe. John C. Lampe werd geboren te Oranjestad op het eiland Aruba en aldaar opgevoed. Reeds op zeer jeugdige leeftijd toonde hij neiging zich aan de kunst te geven, dat later een definitief uitgesproken talent bleek te zijn. Tekenen, schilderen en het bespelen van muziekinstrumenten nam veel tijd in beslag, terwijl hij toch zijn gewone schoolwerk moest doen. Na het beëindigen van de school werd de belangstelling voor de kunst aanmerkelijk vernoogd.

Hij ging toen in zaken en kwam te werken in het exportbedrijf van zijn com. Ondanks de beperkte tijd wist hij meester te worden op de piano, guitaar, banjo, mandoline en viool, en wist zich een reputatie te verwerven als schilder. Met uitzondering van enkele lessen in tekenen, gegeven door een schriftelijke cursus, is hij geheel self-made, zowel in muziek als in de schilderkunst.

Volgens het blad bestaan er vele schilderijen in de Nederlandse Antillen, daar de schilderkunst wordt aangemoedigd door de Curaçaose Kunstkring. De inwoners van deze Caraibsche eilanden houden hartstochtelijk veel van hun grondgebied, dat zij tot uiting brengen in schilderen, literatuur, muziek en architectuur.

Beschrijving van het schilderij

Door de heer Padu wordt zelf een beschrijving van het schilderij gegeven, dat wij, vertaald, hier laten volgen. Op 18 November 1940 schreef hij: Het stuk, dat ik voor Uw museum geschilderd heb, is getiteld „Aurora" en misschien zal U de beschrijving interesseren. Doordat het eiland Aruba een tropisch land is, is het er bijna het gehele jaar door droog en warm en daardoor bij uitstek geschikt voor de cultuur van aloë, welk product sedert jaren in grote hoeveelheden naar de Verenigde Staten geëxporteerd wordt onder preferentie.

Het schilderij geeft een knoekoehuisje weer, omheind door cacti en omgeven door aloëvelden, waarop een groep schapen — welke gedurende de nacht in een stal bij het huis slapen — van hun dagelijkse vrijheid gebruik maken om de grassprietjes tussen de aloë weg te grazen. De meeste knoekoehuisjes hebben dezelfde eenvoudige ouderwetse stijl en hebben hun kleine schuur in de buurt als in dit schilderij aangegeven.

Het uitspansel overdag is blauw met lichte bewolking. Tegen de avond met zonsondergang verandert dit in een mengsel van de prachtigste kleuren, welke men zich maar kan voorstellen. In de regentijd, van October tot December kan het meest verfijnde effect van de zon op het wolkendek worden bevorderd, speciaal bij zonsopgang. De aloëplant behoudt zijn wijnkleur gedurende bijna het gehele jaar, doch zodra de regentijd begint, worden zij groen. Overal op het doek vindt U groeiende wilde cactussoorten en op de achtergrond een enkele heuvel. De cactus wordt in hoofdzaak gebruikt voor afrastering, zoals op de schilderij staat aangegeven. De aloë, waarvan de aloïne wordt bereid voor medicinale doeleinden, is een uiterst belangrijk export-artikel van onze handel. De heer Lampe gaf hierna een uitvoerige beschrijving van het kookproces.

Ook La Verdad geeft een zeer uitvoerige beschrijving van het schilderij, waarbij ook de aandacht gevraagd wordt voor de divi-diviboom, welke door de passaat naar een richting gedrongen is. Volgens dit blad behoeft het slechts een kleine artistieke verbeelding om de overeenkomst van kleuren te zien met de beroemde "Triumph of Phoebus", bekend als "Aurora" in de frescoplatondschildering in de Casino Rospigliosi te Rome, door Guido Reni vervaardigd in het jaar 1609.

De schilderij van de heer Lampe is 42 1/2 x 30 inch, gevat in een 2 inch brede lijst in bruin en goud.

De heer John C. Lampe (wie kent Padu del Caribe niet?), schilder en musicus. 16 Jaar schilderde hij niet meer, doch de Alcoa Art Contest deed hem besluiten deze kunst opnieuw ter hand te nemen.

E.R. accoord Wilhelminapark

Oranjestad. — Aan de leden van de E.R. was door het B.C. gevraagd zich in principe uit te spreken over de aanleg van het Wilhelmina Park, zodat met de werkzaamheden een aanvang kon worden gemaakt. In de afdeling is deze kwestie door de leden besproken, die zich met het voorstel accoord verklaarden en aan de daarmede gepaard gaande uitgave hun goedkeuring verleenden. Opgemerkt werd, dat er indertijd sprake was van de aanleg van een Bolivar-park, waarin een beeld van Simon Bolivar, te schenken door Venezuela, zou worden opgesteld. Dit beeld was thans aangekomen. In overweging werd daarom gegeven de nodige gelden voor bedoeld Bolivar-park suppletoir op de begroting voor 1955 aan te vragen.

Achtste wijziging begroting 1955

Oranjestad. — In de afdeling werd gevraagd of de post wegens bouwvoorschotten op de Reserve-, Kas- en Verrekendienst van de begroting voor 1954 wellicht een overschot vertoont en zo ja, of dit overschot dan mogelijk kon worden overgebracht naar de begroting voor 1955, teneinde degenen, wier verzoek om een bouwvoorschot nog niet kon worden toegewezen omdat de begrotingspost niet toereikend was, alsnog te kunnen helpen.

Indien de vorengestelde vragen ontkennend werden beantwoord, wilde men in overweging geven de post wegens bouwvoorschotten op de begroting voor 1955 te verhogen.

De heer Werleman was eerste

Oranjestad. — Het is de gewoonte de gekozen leden voor de nieuwe Eilandraad te vragen, of zij hun benoeming aanvaarden. De heer A. Werleman was de eerste, die bevestigend op deze vraag heeft geantwoord. Later zijn ook van vele andere verkozenen de antwoorden binnengekomen.

Lago geeft dertig afgestudeerden van de Mulo verdere opleiding

Oranjestad. — De Lago Oil & Transport Co. Ltd. of New Yersey was tot nu toe de beste afnemer van afgestudeerden van de MULO-scholen. Dat dit niet op dezelfde voet kon blijven doorgaan was een ieder wel duidelijk. Eens moest de arbeidsmarkt verzadigd raken. Dat Lago, ondanks eigen problemen, en geen philantropische inrichting zijnde, toch wil helpen de jongelui verder op te leiden, kan dan ook niet genoeg gewaardeerd worden.

Lago, die immer sedert haar vestiging op Aruba, grote belangstelling heeft getoond in de ontwikkeling en het welzijn van de bevolking — men denke aan de enorme donaties aan diverse instellingen — kan niet meer werknemers in dienst nemen, dan de behoefte eist voor de instandhouding van haar enorm bedrijf. Voor de meeste afdelingen kunnen slechts geoefend personeel gebruikt worden.

Nu de mogelijkheid om meer personeel aan te nemen vrijwel nihil is, kan Lago hoogstens nog enkele mensen gebruiken boven de normale sterkte, om deze een bepaalde training te geven; daardoor wordt voor hen de gelegenheid geschapen eventueel buiten Aruba emplooi te vinden. Dit jaar heeft Lago aan 30 afgestudeerden van de Mulo-scholen de gelegenheid gegeven zich te laten inschrijven als leerlingen (students) in het zomer-leeringen programma (summer student programma). Zij krijgen daar een training in de diverse afdelingen van Lago. Van deze 30 jongelui zijn er 9 afkomstig uit families, waarvan er geen leden voor de Lago werkzaam zijn.

Nog geen secretaris

Oranjestad. — In tegenstelling met de vele geruchten welke er gaan, dat de heer Bartels wederom terug zou gaan naar het Touristen Bureau en de heer Cappy Wever bij de Telefoon administratie geplaatst zou worden, kunnen wij mededelen, dat er nog steeds geen secretaris gevonden werd voor de Geneeskundige dienst, zodat de heer Bartels voorlopig als zodanig werkzaam zal blijven. Zodra men er in is geslaagd een secretaris voor de Geneeskundige Dienst te vinden, dan zal inderdaad de mutatie plaats vinden.

Osservatore Romano:

Argentijnse kerkvervolging lijkt op die in communistische landen

Wat is excommunicatie en waarom werd Argentijnse regering in de ban gedaan?

Buenos Aires. — Het verbreken van de diplomatieke betrekkingen tussen het Vaticaan en Argentinië wordt te Buenos Aires algemeen gezien als de volgende stap in de strijd tussen Kerk en staat, die gisteren zijn climax bereikte met de excommunicatie van de hoofden van de Argentijnse staat door de Heilige Stoel. Het nieuws van de pauselijke maatregel baarde enig opzien maar weinig verrassing in regeringskringen. Officieel commentaar is tot dusver achterwege gebleven. Ook de dagbladen onthouden zich van enigerlei meededeling, terwijl ook de radio het stilzwijgen bewaarde.

De „Osservatore Romano" publiceerde de ex-communicatie in de eerste kolom op de voorpagina, welke doorgaans gereserveerd blijft voor belangrijke kerkelijke mededelingen. Op de voorpagina publiceerde het blad eveneens een redactioneel artikel en wijdde het een kolom aan persberichten uit Buenos Aires en Rio de Janeiro over de verbanning van mgrs Tato en Novoa. In het hoofdartikel schreef het blad, dat het soort scheiding tussen kerk en staat, die men in Argentinië beoogt, schijnt te lijken op de communistische variëteit, die „de godsdienst en de kerk niet alleen bloot stelt aan de stelselmatige laster door partij- en officiële propaganda, doch tevens aan voortdurende staatsbemoeiing in het leven van de Kerk, haar interne jurisdictie en zelfs haar leerstellingen door middel van speciale regeringskantoren". Het artikel ontkent, dat Argentijnse katholieken zich met de politiek hebben ingelaten, zoals hun acht maanden geleden door de regering was verweten.

De Argentijnse katholieken — aldus het blad — „wilden laten zien, dat behalve de 'wil', tot uitdrukking gebracht door anti-clericale samenkomsten van het algemeen vakverbond, in Argentinië nog een andere volkswil bestaat. En zij haalden zich de woede op de hals van een totalitaire staat, die besloten heeft de geestelijke en morele rechten, die de grondslag vormen van de menselijke waardigheid, te onderdrukken in naam van de een of andere onbekende ideologie."

Waarom in de man?

De regering van Perón werd in de ban gedaan ingevolge de code van canons, waarvan artikel 2343 lid 3 luidt: „Degenen, die de schendende hand slaan aan de persoon van een patriarch, aartsbisschop, bisschop, ook in geval deze rang titulair is, staan bloot aan excommunicatie, 'latae sententiae' (door het louter plegen van de daad), speciaal voorbehouden aan de Apostolische Stoel".

Artikel 2334 lid 2 zegt: „Degenen, die rechtstreeks of zijdelings de uitoefening van de kerkelijke rechtsbevoegdheid belemmeren, te dien einde hun toevlucht nemend tot enige wereldlijke macht, staan bloot aan excommunicatie, 'latae sententiae', speciaal voorbehouden aan de Apostolische Stoel."

Artikel 2209 heeft betrekking op plegers, mede-plegers en anderen, die betrokken zijn bij een vergrijp.

Wat is excommunicatie?

Iemand, die in de ban is gedaan, is uitgesloten van de gemeenschap de gelovigen. Hij mag de H.H. Sacramenten niet ontvangen. Is hij priester, dan mag hij ze niet toedienen. Hij verbeurt alle aandeel in de aflaten en de openbare gebeden van de Kerk. Eveneens wordt hem het recht ontzegd de diensten van de kerk, met uitzondering van preken, bij te wonen en een katholieke begrafenis te krijgen. Zijn mede-katholieken mogen in privé voor hem bidden en een priester mag voor hem in besloten kring de mis lezen, mits dit geen ergernis geeft.

Degenen, die geëxcommuniceerd zijn, vallen onder twee categorieën: „tolerati", wie katholieken niet verplicht zijn uit de weg te gaan, en „vitandi", die bij name en in het openbaar in de ban gedaan zijn en met wie het katholieken verboden is, behalve onder bepaalde omstandigheden, godsdienstige of burgerlijke omgang te hebben. Het gebeurt zelden, dat een katholiek in de laatste categorie wordt geplaatst.

De opperste congregatie van het H Officie van het Vaticaan heeft het communisme en al zijn bewindslieden achter het IJzeren Gordijn, die katholiek geboren zijn, geëxcommuniceerd, alsmede de aanhangers van de rassentheorie van Alfred Rosenberg de Nazi-leider, die na de oorlog te Neurenberg werd opgehangen, en de Franse beweging „Action Française" In 1905 werden de Franse president Emile Loubet, en premier Combes automatisch geëxcommuniceerd, omdat zij de goedkeuring van de scheiding van Kerk en Staat door het parlement hadden bewerkt.

De straf kan worden opgeheven, indien de betrokkene zijn zonde biecht, berouw toont en formeel van een priester, een bisschop of de Heilige Stoel, al naar gelang het soort excommunicatie, de absolutie krijgt. In geval van kerkvervolging is de excommunicatie altijd collectief.

Splitsing der kieskringen

Pengel krijgt een harde dobber

Paramaribo. — Onder de titel: „Splitsing der kieskringen" schrijft „De Tijd" dat het eerste ontwerp, dat de nieuwe regering bij de Staten indiende, splitsing der kieskringen 2, 3 en 6 is. Deze kieskringen waren aan het eind van haar bewind door het vorig regiem samengetrokken.

„De Tijd" acht het voor de hand liggend, dat de regering de kringen weer zou splitsen. De verontwaardiging over het onrecht, dat door de samentrekking de KTPI was aangedaan was toentertijd groot. Dit onrecht moet zo spoedig mogelijk ongedaan worden gemaakt. Deze stap van de regering zal dan ook in brede lagen grote voldoening teweeg brengen.

„Het is te begrijpen, dat deze nieuwe wijziging van het kiesreglement of liever het herstel van de oude indeling der kieskringen van het gehele kiesreglement zal later moeten volgen. Dat de VHP gehoopt had, dat de PSV onmiddellijk met de evenredige vertegenwoordiging zou komen aandragen, bleek ons uit een uitlating van een VHP-Statenlid, dat te kennen gaf, dat momenteel een meerderheid hiervoor gevonden zou worden bestaande uit de fracties van de PSV, VHP en KTPI. Volgens dit Statenlid zijn zowel de NPS, SDP als PS tegen de evenredige vertegenwoordiging en zou een meerderheid niet meer gehaald kunnen worden als Pengel eenmaal een zetel zou hebben gekregen. Hieruit blijkt wel, dat de candidatuur-Pengel de VHP ook niet zo welkomen is als de partijleiders willen doen voorkomen."

Het blad merkt op, dat als Pengel met VHP-steun gekozen wordt na de splitsing, de VHP haar kansen mogelijk ook verspeelt om bij de eerstvolgende grote verkiezingen in Saramacca (waar Pengel candidaat gesteld moet worden na de splitsing) de 2 zetels weer te bezetten.

Bezwaren tegen Zanderij

Paramaribo. — Brengt men een reiziger van Paramaribo naar Zanderij dan heeft men kans dat de reiziger eerder in Demerara is aangekomen dan men zelf terug is in Paramaribo. Aldus "De Tijd" over het vliegveld. Het blad acht de grote afstand tussen Paramaribo en Zanderij (plm 45 kilometer) het voornaamste argument tegen de handhaving van Zanderij.

Het blad merkt op dat de nieuwe regering kleur zal moeten bekennen in de vliegveldkwestie. Onder het vorig regiem vond het plan van minister Smit om een nieuw veld (te Kwatta) aan te leggen geen genade. De rivalen Pengel en Findlay stonden in deze kwestie aan dezelfde kant. "De Tijd" acht het van minder belang waar een nieuw vliegveld wordt aangelegd, als het maar dichterbij Paramaribo is. "Wij hopen inderdaad dat de nieuwe regering de noodzaak zal inzien en zich niet van de wijs zal laten brengen door bepaalde politieke figuren die tegen beter weten in willen vasthouden aan Zanderij".

M.L.S. levert candidaten af

Paramaribo. — De Middelb. Landbouw School heeft haar eerste afgestudeerden afgeleverd. Het waren vijf Surinaamse jongelui die de 3-jarige cursus met goed gevolg doorliepen. De directeur, Ir Salverda, verklaarde bij de diploma uitreiking dat de wetenschap van de gediplomeerden gemeten mag worden naar die van buitenlandse instituten en wat nog meer zegt: men heeft een stapje voor, want de tropische landbouw is bestudeerd en aangeleerd in de tropen zelf.

Kiezerslijst vastgesteld

Paramaribo. — De kiezerslijst 1955 is op 4 Juni definitief vastgesteld en telt 88.522 namen. Kieskring I, Paramaribo, telt volgens deze lijst 38.959 kiezers, de samengetrokken kieskringen tellen 24.613 kiezers, Marowijne 2.727, Coronie 1.649, Nickerie 7.826, Commewijne 6.666, Suriname 6.082.

Bedenkelijke interpellatie in Surinaamse Staten

Kans op Kabinetscrisis?

Paramaribo. — De nieuwe regering van Suriname heeft geen gelukkige hand bij haar begin gehad. Ze zit nu al midden in de nesten, en de gehele oppositie in de Staten heeft een interpellatievoorstel ingediend over een op zichzelf niet erg belangrijke, maar wel symptomatische kwestie, aldus „Het Parool".

Al meer dan tien jaar heerst bij de Dienst der Volksgezondheid, en meer in het bijzonder in het grote Landshospitaal van Paramaribo, een onrust en onlust, die telkens weer als een vonk in het politieke kruitvat overslaan. De personificatie van deze onrust is een politiserende medicus, dr H. van Ommeren, die reeds oorzaak is geweest dat tal van leidende functionarissen bij deze dienst in arren moede hun ontslag gevraagd en gekregen hebben. Toen ten slotte een vijftal jaren geleden een vastberaden minister van Volksgezondheid ingreep, en na een uitspraak door drie leden van het Hof van Justitie, dr Van Ommeren ontsloeg, maar deze weigerde uit eigen beweging te gaan, ontstond er zulk een politieke rel, dat deze tenslotte de oorzaak werd van een hele kabinetscrisis, welke zowel de betrokken minister als de meesten van zijn collega's hun zetel kostte.

Thans is dezelfde dr Van Ommeren voorzitter van de Staten, en het was te voorzien, dat ook deze regering, evenals de vorige en voor-vorige, de nodige moeilijkheden met zulk een actieve en woelzieke figuur niet bespaard zouden blijven. Dit is nu al geschied. De minister van Volksgezondheid, dr A. Faverey, nauwelijks thuis op zijn departement, moest een vervanger benoemen voor de directeur van het Landshospitaal, die thans met verlof gaat. Logischerwijze benoemde hij degene die volgens het Hospitaal-reglement daarvoor in aanmerking kwam, een chirurg die helaas echter tot zijn nadeel heeft, sinds jaar en dag tot de „vijanden" van dr Van Ommeren gerekend te worden, ofschoon hij een volstrekt onpolitieke figuur is en een grote reputatie en populariteit als medicus geniet.

Binnen vierentwintig uur kregen de invloedrijkste leden van het „Eenheidsfront" waartoe dr Van Ommeren tegenwoordig behoort, van de Raad van Ministers gedaan, dat hun collega van Volksgezondheid openlijk werd gedesavoueerd en zich gedwongen zag de benoeming te herroepen, en vervolgens een andere medicus, wél een politic... figuur (hij is oud-Statenlid en nauw gelieerd met het „Eenheidsfront") tot plaatsvervangend directeur van het Landshospitaal aanwees.

Het feit alleen al, dat hier leden van de Wetgevende Macht ingrepen in de uitoefening van de Uitvoerende, heeft algemene verontwaardiging gewekt. Dit is dan ook de zin van de ingediende interpellatie. Er is echter kans dat ze niet doorgaat, omdat de meerderheid in de Staten — de leden van het „Eenheidsfront" — de regering dekken, ook al is reeds gebleken dat deze tevergeefs zoekt naar steekhoudende argumenten voor haar besluit. Verschillende verklaringen welke van officiële zijde aan de pers werden verstrekt, zijn weinig bevredigend en dan ook slecht ontvangen door de publieke opinie.

Uit nog enkele gevallen is al gebleken, dat de objectiviteit van de regering, die bijna uitsluitend uit figuren zonder veel politieke ervaring bestaat, op zijn zachts gesproken moeilijk zichtbaar is. Zij schijnt geheel te handelen onder de invloed van de Statenmeerderheid, die van het vorige college de kwalijke eigenschap van bemoeizucht met het uitvoerende bewind blijkt te hebben overgenomen. Indien op deze weg wordt voortgegaan, zal Suriname binnen korte tijd alweer de ernstige toestand van een dreigende regeringscrisis moeten doormaken. Bij de heersende schaarste aan competente mannen voor regeringsfuncties — de grootste handicap waarmee het land te kampen heeft — zou ons geen ergere ramp kunnen treffen.

Surinamers pachten oogst van oude strafkolonie Frans Guyana

Paramaribo. — Het nieuwsblad, "De West", bericht dat de Surinamer J. Stolting de oogst gepacht heeft van de eilanden St. Joseph en Diable, behorende tot de Iles du Salut, een groep van 3 eilandjes onder de Frans Guyanese kust, die berucht werd in de tijd dat in Frans Guyana de strafkolonie bestond.

Stolting pachtte de oogst, jaarlijks ongeveer 1 mln. noten, voor 3 jaren. Op het eilandje Royale is thans een vacantieoord ingericht, aldus het blad. Royale is het 3de eilandje van de groep. De ruine van de oude gevangenis staan er nog. Volgens het blad zijn met het opheffen van het bagno ook de haaien rond deze eilandjes verdwenen. Het blad maakt ook gewag van Amerikaanse belangstelling voor deze eilanden uit touristisch-en visserij-oogpunt.

Beurs Caracas

KOERSEN:

Banco Central	—
Banco Venezuela	2.400
Banco Industrial	—
Banco Caracas	3.000
Banco Nac. de Descuento	240
Banco Metropolitano	360
Envases Venezolanos	133
Hotelera Venezolana	115
Venezolana de Tabaco	223
Luz Eléc. de Venezuela	—
Electricidad de Caracas	155
Elec. Caracas Serie A	—
Elec. de Caracas Serie B	—
Cervecería de Caracas	250
Cervecería Zulia	—
Cerveceria Maiquetia	170
Celanese preferidas	815
Celanese ordinarias	—
Coca-Cola	—
Cerveceria Oriente	—
Venezolana de Cemento	288
Telares Caracas y Valencia	70
Inverdica 40% pagado	—
Savoy Candy preferidas	—
Vica	130
Sivensa ordinarias	—
Sivensa preferidas	—
Cemento Carabobo	240
Banco Obrero Céd. Hip. 5 años	83
Banco Obrero Céd. Hip. 10 años	79
Financiadora pref case A.	—
Centro S. Bolivar 1a emis.	96.75
Centro S. Bolivar 2a emis.	95
Centro S. Bolivar 3a emis.	90
Centro S. Bolivar 4a emis.	85.50
Centro S. Bolivar 5a emis.	82.50
Centro S. Bolivar 6a emis.	82,50
Centro S. Bolivar 7a emis.	82.50

Beurs New York

New York. — Onder leiding van de industrials kon de N.Y.-effectenbeurs gisteren ondanks winstnemingen het herstel voortzetten en rond het middaguur hadden koersstijgingen tot $ 1.— de overhand. In de namiddag trokken vooral de vliegtuigfondsen de aandacht. De winstnemingen werden goed opgenomen en de markt sloot prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1205: hoger 504; lager 453; onveranderd 248. Aandelenomzet 2.760.000; obligatie-omzet $ 4.740.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	1841 8
Anaconda	70 7 8
Bethlehem Steel	142 1 2
Dupont de Nemours	204 1 2
General Electric	55 1 8
General Motors	103 3 4
Int. Tel. and Tel.	27 1 2
Kon. Petr. Mij.	76 3 4
Shell Oil	61 1 2
Standard Oil of New Jersey	119 5 8
U.S. Steel	49 3 4

Saigon. — Onbekenden hebben vanuit een auto de ambtswoning van de Zuidvietnamese minister van binnenlandse zaken beschoten. Een schildwacht werd gedood en een ander gewond. De aanvallers ontkwamen in de duisternis.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Voor de kinderen
17.15 Apéritief
17.20 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.10 Zuid-Amerikaanse muziek
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Hersengymnastiek
21.30 Actualiteiten
21.45 Auke poetst de plaat",
22.15 Estrellas del caribe
22.15 Nieuws en Sluiting

RADIO HOYER
17.00 Tea at five
17.30 Met Duitse Muzikanten
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
19.10 Sport rubriek
19.30 „Un amor frente al destino"
19.45 Gevarieerd muziek
20.30 „Frente al pecado de ayer"
20.45 Gevarieerd programma
21.00 Conjunto Cristal
22.00 Sluiting.

VOZ DI ARUBA
18.35 Nieuws
18.45 Kinderprogramma
19.00 Verzoekplaten
20.00 uur „Rivegang";
19.30 Hoorspel.
19.45 Programma Especial
20.00 Nieuws
20.15 Danzones
20.30 Populaire Amerikaanse Muziek
2045 Een bezoek aan Nederland
21.15 Nieuws
22.00 Latijn-Amerikaanse muziek
22.30 Sluiting

AVROS:
17.00 Linda's eerste Liefde.
17.15 Reclame
17.45 Populaire melodieën
18.00 Etisch onderwerp
18.15 De accordeonist H. Schutte
18.45 Nieuws
18.30 Voor de jarigen
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties
20.30 V. & V.
20.40 Het Orkest Zonder Naam
20.55 Nieuws en Sluiting.

P. C. J.
18.37 Het schip van de week
19.00 Nieuws
19.17 De Thrianta's
19.31 Reportage.
19.39 Met de microfoon naar....
19.57 Buitenlands weekoverzicht
20.09 Intermezzo
20.13 Persoverzicht.
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2307
J. Kokshoorn 23.30 — 07.00 tel. 2470

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. 18 Juni 12.00
A. J. v. d. Bos tel. 4384 St. Michielweg 20. J. D.
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
W. Batelaan tel. 2275
Geneeskundige Dienst
Van 18 Juni 12.30 — 20 Juni 07.00. Dr. Lavalette, tel. 4494, b. g. g. tel. 2409
Weekendwacht Suffisantdorp
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder No. 3086. B. g. g. nad inl. tel. 2400

C.S.M.

Rederij:
P. W. K. Zuiderent tel. 2950
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 W. Punt tel. 2269.
Dokafdeling
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

ERIC DE NOORMAN: Het spoor van het zwaard

54—28. Met Winonah en Pum Pum haast Eric zich naar de ziekenkamer. „Het is haast onbegrijpelijk, Heer," mompelt de geneesheer. „Ik had de man reeds opgegeven en nu......" „Zijn wil om te leven, heeft hem er bovenop geholpen," antwoordt de Noorman kort. Deinzend kijkt hij naar de gewonde gevangene. Op diens gelaat is de kleur weer iets teruggekeerd en in de blik, die de Nomade Eric toewerpt, ligt zelfs iets van spottende voldoening.

„Gij ziet het, o machtige," fluistert hij hees. „De grijze wolf der steppe leeft." En over het tanige gelaat speelt een vleug van een grijnslach. „Wanneer vertrekken wij, gij en ik, o voortreffelijke bondgenoot? Mijn hart siddert van haat jegens Tsacha......". „Zeg mij vanwaar gij gekomen zijn," zegt de Noorman kort, zonder op de woorden van de man acht te slaan. „Van heel ver," knikt de steppenkrijger. „Door het land van de duizend meren en moerassen, door het gebied van de eeuwige sneeuw, waar het rendiervolk woont. En langs diezelfde weg zullen wij thans gaan, nietwaar? Doch spoedig, o meester, want ik sterf om wraak........"

„Gij niet noemen meester Eric. Uw meester, slecht mens! Gij doden Alström, Huh?" „De eerste weken kunt gij niet reizen," zegt de Noorman kort, en gij zult er goed aan doen, te onthouden, dat gij mijn gevangene zijt; nimmer mijn dienaar! Wanneer gij Uw taak als gids hebt volbracht, weet dan, dat gij Uw gerechte straf voor het doden van mijn mannen en de goede oude Alström zult ondergaan!"

„Ik ben een dienaar, Heer," mompelt de man hees. „Een voortreffelijk dienaar; men beveelt mij iets, ik doe het. Men beveelt mij te doden, ik dood, meer niet. Wat anders kan een dienaar doen?"

Eric haalt korzelig de schouders op en wendt zich tot de heelmeester.

„Zorg dat het hem aan niets ontbreekt," beveelt hij zachtjes. „Gij zult hem behandelen als ware het Uw eigen broeder. Maar laat hem geen minuut aan Uw aandacht ontsnappen."

Een hees lachje doet Eric opzien.

„De vos der steppe laat zich zijn wonden likken, zolang het hem behaagt," fluistert de Nomade met een pijnlijke grimas. „Doch vrees niet o Khan, het behaagt hem Geen trouwe hond, dan die zijn eigen meester kiest........"

En terwijl Eric met Winonah en Pum Pum het vertrek verlaten, voelt hij hoe de spleetoogjes van de steppenkrijger hem spottend volgen.